Tarnowskie Centrum Kultury

© Kalarus

34 TARNOWSKA NAGRODA FILMOWA

5-12 września 2020

Festiwal Wybranych Polskich Filmów Fabularnych

Razem tworzymy kino

Stowarzyszenie
Filmowców
Polskich

www.sfp.org.pl

@StowarzyszenieFilmowcowPolskich
#SFP

34 TARNOWSKA NAGRODA FILMOWA

Pod patronatem
Ministra Kultury
i Dziedzictwa Narodowego
Stowarzyszenia Filmowców Polskich
Prezydenta Miasta Tarnowa

Festiwal jest laureatem nagrody
Polskiego Instytutu Sztuki Filmowej 2010 r.
w kategorii „Krajowe Wydarzenie Filmowe”

Festiwal Wybranych Polskich Filmów Fabularnych

34
TARNOWSKA
NAGRODA
FILMOWA
5-12 września 2020
TARNOWSKIE
CENTRUM
KULTURY
INSTYTUCJA KULTURY MIASTA TARNOWA

34 TARNOWSKA NAGRODA FILMOWA

Organizatorem
Tarnowskiej Nagrody Filmowej
jest Tarnowskie Centrum Kultury –
Instytucja Kultury Miasta Tarnowa

Dyrektor
TOMASZ KAPTURKIEWICZ
Tarnowskie Centrum Kultury
Rynek 5, 33-100 Tarnów
tel./faks: +48 14 6 888 888
tck@tck.pl
www.tck.pl

Kino Marzenie
ul. Staszica 4, 33-100 Tarnów
tel./faks: +48 14 6 888 885
kino@tck.pl

Amfiteatr Letni
ul. Kopernika 2, 33-100 Tarnów

Oficjalna strona internetowa Festiwalu
www.tarnowskanagrodafilmowa.pl

Dyrektor TNF
ANNA GRYGIEL

Dyrektor artystyczny TNF
JERZY ARMATA

Zespół organizacyjny:
MARCIN DĄBEK
KRYSTYNA FRĄCZEK
ARTUR JANUS
JAROSŁAW KAJMOWICZ
ZBIGNIEW KRUŻEL
SEBASTIAN SZAFARZ
MARIA WARDYŃ
DOMINIKA DĄBEK
KUBA ARMATA
DOMINIK FITRZYK

Sygnał dźwiękowy Festiwalu
TOMASZ STAŃKO
(fragment z filmu Filipa Zylbera
Pożegnanie z Marią)

Projekt statuetki „Maszkaron” –
Grand Prix
Nagroda jury
EWA FLESZAR

Projekt statuetki „Publika” –
Nagroda publiczności
SŁAWOMIR MICEK

Projekt statuetki „Kamerzysta” –
Nagroda jury młodzieżowego
UCZNIOWIE ZSP W TARNOWIE

Projekt statuetki „Maszka” –
Nagroda jury dziecięcego
PATRYCJA MIECZNIK
Statuetka wykonana pod kierunkiem
Dominika Krawca i Pawła Rybczyńskiego
– Zespół Szkół Plastycznych
w Tarnowie

Projekt statuetki „Dostojny”–
Nagroda za całokształt twórczości
SŁAWOMIR MICEK

Projekt graficzny katalogu
RAFAŁ SOSIN

Projekty graficzne, składy
DOROTA BERNACKA

Redakcja katalogu
KUBA ARMATA

Plakat artystyczny Festiwalu
ROMAN KALARUS

Projekt plakatu Filmów Młodego Widza
AGATA KOWALSKA – absolwentka
PWSZ w Tarnowie

Projekt i wykonanie czołówki TNF
ETERNALMONKEYS
www.eternalmonkeys.com

© Wydawca
Tarnowskie Centrum Kultury

4

Warszawa, 14 sierpnia 2020 r.

Szanowni Państwo,

Tarnowska Nagroda Filmowa od samego początku swojego istnienia promuje i popularyzuje polską kinematografię, pozwala zapoznać się w sposób wielopłaszczyznowy z aktualnymi dokonaniami w polskim filmie.

Tegoroczna edycja Tarnowskiej Nagrody Filmowej stawia przed Organizatorami ogromne wyzwanie przygotowania wydarzenia bezpiecznego dla uczestników przy zachowaniu wysokiego poziomu artystycznego.

Zamknięcie kin oraz planów filmowych budziło niepokój. Wiele wydarzeń i przedsięwzięć zostało odwołanych, część z nich odbędzie się w formule online bądź w innych terminach.

Wszyscy oczekujemy na ustanie pandemii COVID-19 i na powrót do normalności. Mam nadzieję, że sytuacja, w jakiej znalazła się branża kinematograficzna na całym świecie, z dnia na dzień będzie się polepszała.

Życzę Organizatorom pomyślnej realizacji podjętego wyzwania oraz sukcesów w realizacji kolejnych odsłon Tarnowskiej Nagrody Filmowej, a uczestnikom wielu odkryć artystycznych w obcowaniu ze sztuką filmową.

Z wyrazami szacunku

Prof. dr hab. Piotr Gliński
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego

Roman Ciepiela

Szanowni Państwo,

Epidemia koronawirusa na długo zmieniła rzeczywistość i zmusiła do zmiany naszych przyzwyczajeń i postaw. Dość dotkliwie wpłynęła również na sferę działań kulturalnych i nie ominęła oczywiście 34. edycji Tarnowskiej Nagrody Filmowej – impreza nie tylko przesunięta została z maja na wrzesień, ale epidemia wymusiła również, aby w sporej części odbywała się zdalnie. Cóż, czasy mamy takie, że bezpieczeństwo zdrowotne jest na pierwszym miejscu. Przede wszystkim zdalnie obradować będą jurorzy konkursu: zarówno jury profesjonalne pod przewodnictwem reżyserki Kingi Dębskiej, jak i częściowo jury młodzieżowe, którego członkowie już od marca spotykali się zdalnie. Nie będzie również tak lubianych przez tarnowian bezpośrednich spotkań z ludźmi filmu – będą gościć w Tarnowie online i w tej formule rozmawiać z publicznością.

Na szczęście zakwalifikowane do konkursu filmy prezentowane będą tradycyjnie w kinie Marzenie z udziałem widzów. Spotkamy się zatem w sali kinowej na trzynastu projekcjach, choć z koniecznymi obostrzeniami wynikającymi ze stanu epidemii. Mam nadzieję, że te niedogodności zrekompensuje nam przyjemność obejrzenia wybranych przez organizatorów filmów, które reprezentują to, co najlepsze wśród bieżącej polskiej produkcji filmowej.

Tradycyjnie Tarnowska Nagroda Filmowa to nie tylko kino i filmowe projekcje, więc serdecznie zapraszam na planowane w Amfiteatrze Letnim i kinie Marzenie trzy koncerty oraz spotkanie z plakatami Romana Kalarusa w tarnowskim BWA.

Życząc miłych wrażeń, pozwolę sobie na nadzieję, że nasze kolejne spotkanie za rok, na jubileuszowej 35. Tarnowskiej Nagrodzie Filmowej, odbędzie się już bez wszystkich okołoepidemicznych niedogodności i będzie prawdziwym świętem polskiego kina, podczas którego widzowie i twórcy będą mogli się spotkać twarzą w twarz.

Roman Ciepiela
Prezydent Tarnowa

Jacek Bromski

Drodzy Widzowie, Goście i Organizatorzy Tarnowskiej Nagrody Filmowej!

Tarnowska Nagroda Filmowa to jeden z najstarszych i najbardziej zasłużonych polskich festiwali filmowych. Jako jeden z nielicznych, koncentruje się na polskich filmach fabularnych, wybieranych przez Jurka Armatę z bieżącej produkcji. Cenię TNF za jego kinofilski charakter, żywą, spontanicznie reagującą widownię, za uwagę, jaką organizatorzy przywiązują do edukacji filmowej najmłodszego pokolenia. I wreszcie Tarnów, najcieplejszy zakątek w Polsce, przyjazny filmowcom, oczekujący ich niecierpliwie z roku na rok.

Tym bardziej cieszę się, że do tego spotkania ostatecznie dojdzie. Festiwal, choć przeniesiony i programowo uszczuplony odbędzie się. Publiczność tarnowska co roku śledzi najnowsze dokonania polskiego kina. Brak festiwalu w 2020 roku stworzyłby lukę, której nie można by już w przyszłości wypełnić. Tymczasem przed Państwem znakomite filmy. Przyjaciele TNF, Dorota Kędzierzawska i Arthur Reinhart pokażą swój dawno oczekiwany *Żużel*. Przed widownią prawdziwa uczta: aż dwa tytuły Jana Komasy: *Boże Ciało* i *Hejter*, zwycięzca gdyński – *Obywatel Jones* Agnieszki Holland, stylowy *Pan T.* Marcina Krzyształowicza a także nasza *Supernova* Bartosza Kruhlika ze Studia Munka SFP: najlepszy debiut 2019 roku, który wzbudza emocje i łączy widownię w tak różnych krajach, jak Polska, Meksyk, Indie, Rumunia, Wielka Brytania czy Norwegia... Ale przecież problemy takie jak wina, kara, odpowiedzialność, nadużywanie władzy są wszędzie aktualne.

Jestem przekonany, że widownia tarnowska doceni tę selekcję. Pytanie, jak będzie wyglądał festiwal za rok? Wiele filmów zostało przerwanych, część zapewne nie dojdzie do skutku. Późną wiosną powróciliśmy na plany zdjęciowe i do studiów postprodukcyjnych, chcąc zapewnić ciągłość produkcji. Czekamy na powrót widzów do kin i nowe, atrakcyjne tytuły, które pozwolą z powrotem rozkręcić kinowy świat i zapobiec dalszej recesji.

Reżyserom filmów konkursowych życzę sukcesów i radości z kontaktu z widownią. Nam wszystkim zaś – zdrowia i odrobinę szczęścia, które teraz wydaje się szczególnie potrzebne.

Jacek Bromski
Prezes Stowarzyszenia Filmowców Polskich

Jerzy Armata

Szanowni Państwo,

Tegoroczne, 34. wydanie Tarnowskiej Nagrody Filmowej będzie całkowicie inne niż wszystkie dotychczasowe jej edycje. Zabraknie wypełnionej po brzegi sali kina Marzenie podczas konkursowych projekcji, bliskich spotkań, wspólnych rozmów, dyskusji, spacerów, uroczych wieczorów w Tatrzańskiej. Pojawią się nowe festiwalowe akcesoria – maseczki, przyłbice, rękawiczki, płyny dezynfekcyjne... Ale pomimo ciężkich czasów postanowiliśmy – idąc za wskazaniami klasyka – robić swoje.

W konkursie znalazło się trzynaście tytułów, z nominowanym oscarowo *Bożym Ciałem* Jana Komasy na czele, i nie mam wątpliwości, że nie będzie to pechowa, a szczęśliwa – stojąca na wysokim poziomie artystycznym i różnorodna gatunkowo – trzynastka. Choć obejrzymy ją w maseczkach i z zachowaniem obowiązującego dystansu, a poprojekcyjne dyskusje z twórcami będziemy prowadzić zdalnie, to przecież treści pozostają te same, zmienia się nieco tylko forma. A jest o czym rozmawiać, bo nasze kino od kilku lat znajduje się w znakomitej formie.

W coraz bardziej opresyjnej rzeczywistości dostrzegam jednak iskierkę optymizmu. „Mam nadzieję, że zaczniemy żyć uważniej. Będziemy dla siebie nawzajem lepsi. Że ta ciężka próba przyniesie jednak coś dobrego" – powiedział Juliusz Machulski, tegoroczny laureat Tarnowskiej Nagrody Filmowej za całokształt twórczości, w jednym z ostatnich wywiadów. Przypomina się słynne kontrkulturowe hasło z lat 60. ubiegłego wieku: „Prosimy nie regulować umysłów, usterki w rzeczywistości".

Zatem żyjmy uważniej, bardziej świadomie, pełniej, z nadzieją w sercu, czego Państwu i sobie życzę. Przepięknie już może być, a normalnie też pewnie jeszcze kiedyś będzie.

Jerzy Armata
Dyrektor Artystyczny
Tarnowskiej Nagrody Filmowej

PL
KINOPOLSKA

OGLĄDAJ NAGRADZANE POLSKIE PRODUKCJE
w **KINO POLSKA**

34 TARNOWSKA NAGRODA FILMOWA

Kinga Dębska
reżyserka,
Przewodnicząca Jury
34. TNF

Milenia Fiedler
montażystka

Jacek Cegiełka
krytyk filmowy

Michał Komar
scenarzysta

Mikołaj Trzaska
kompozytor

Milenia Fiedler

Jedna z najbardziej cenionych polskich montażystek filmów fabularnych, dokumentalnych i telewizyjnych. Absolwentka montażu na Wydziale Filmowym i Telewizyjnym Akademii Sztuk Scenicznych praskiej FAMU. W swojej bogatej karierze współpracowała m.in. z Andrzejem Wajdą, Wojciechem Marczewskim, Krzysztofem Zanussim czy Filipem Bajonem. Jest prezesem Polskiego Stowarzyszenia Montażystów. W roku 2020 objęła funkcję rektora PWSFTviT w Łodzi.

Jacek Cegiełka

Krytyk filmowy. Absolwent filmoznawstwa na Uniwersytecie Jagiellońskim. Od wielu lat związany z miesięcznikiem „Kino", w którym pełni obecnie funkcję redaktora naczelnego. Prezes Fundacji „Kino". Organizator corocznych Nagród im. Zbyszka Cybulskiego oraz Nagród im. Bolesława Michałka. Wydawca i redaktor wielu książek o tematyce filmowej. Laureat Złotego artKciuka za „nieoceniony wkład w rozwój polskiej kultury i sztuki".

Michał Komar

Scenarzysta, pisarz, wydawca, krytyk filmowy i literacki. Pracował w redakcjach „Szpilek" i „Miesięcznika Literackiego". W latach 1979-1983 był kierownikiem literackim Zespołu Filmowego Silesia. Współpracował z „Tygodnikiem Powszechnym", Polskim Radiem oraz Teatrem Telewizji. Jest współautorem scenariuszy takich filmów, jak *Szpital Przemienienia* (1978) Edwarda Żebrowskiego, *Lata dwudzieste... Lata trzydzieste* (1984) Janusza Rzeszewskiego czy *Syberiada polska* (2013) Janusza Zaorskiego.

Mikołaj Trzaska

Kompozytor, saksofonista, klarnecista basowy. Współzałożyciel grupy Miłość, jednej z głównych filarów tzw. sceny yassowej, oraz Łoskotu. Akompaniował poetom, wraz z Andrzejem Stasiukiem tworzył projekty muzyczno-literackie. Zaangażowany w wiele międzynarodowych przedsięwzięć muzycznych. Uważany za ikonę jazzowej awangardy w Polsce. Jako kompozytor muzyki filmowej regularnie współpracuje z Wojciechem Smarzowskim. W 2016 roku powstał film *Ucho wewnętrzne* Szymona Uliasza i Magdaleny Gubały, będący dokumentalną biografią Mikołaja Trzaski.

Kinga Dębska

Ceniona reżyserka i scenarzystka filmowa oraz telewizyjna. Jest absolwentką kulturoznawstwa na Wydziale Orientalistycznym Uniwersytetu Warszawskiego (1996), Camerimage Film School w Toruniu (2001) oraz reżyserii na FAMU w Pradze (2007). Zaczynała jako dokumentalistka, realizując takie filmy, jak *Opowiem ci bajkę* (2001), *Uzdrowiciele* (2002) czy *Józek i jego dzieci* (2007).

W fabule zadebiutowała dwa lata później polsko-czeską koprodukcją *Hel*, która przyniosła jej nagrodę za scenariusz na Koszalińskim Festiwalu Debiutów Filmowych „Młodzi i Film". Przez długi czas współpracowała z telewizją przy realizacji popularnych seriali. Przełomowy dla Dębskiej okazał się rok 2015, kiedy zrealizowała dwa filmy, które odniosły spory sukces artystyczny i frekwencyjny. Obok pełnometrażowego biograficznego dokumentu *Aktorka*, poświęconego Elżbiecie Czyżewskiej, to uwielbiana przez publiczność fabuła *Moje córki krowy*.

Przygodę z fabułą kontynuowała w kolejnych latach, filmami *Zabawa zabawa* (2018) i *Plan B* (2018). W 2019 roku nakręciła sześcioodcinkowy serial fabularny *Szóstka*. Uważa się ją za czołową polską specjalistkę od tzw. kina środka.

fot. Bartosz Maciejewski

34 TARNOWSKA NAGRODA FILMOWA

JURY MŁODZIEŻOWE

Ewa Bilska
Zespół Szkół Plastycznych

Michalina Kasprzyk
III Liceum Ogólnokształcące

Tomasz Kret
III Liceum Ogólnokształcące

Igor Kubiś
VII Liceum Ogólnokształcące

Adam Krośnicki-Midoń
III Liceum Ogólnokształcące we Wrocławiu

Jakub Miękina
III Liceum Ogólnokształcące

Joanna Stachnik
I Liceum Ogólnokształcące

Łucja Wrzesień
I Liceum Ogólnokształcące

JURY DZIECIĘCE

Zoja Bielak
8 lat

Konstancja Iwaniec
6 lat

Maria Kamińska
7,5 roku

Amelia Kieć
6 lat

Filip Kuczyński
6 lat

Zuzanna Maciszewska
8,5 roku

Michał Mucha
5,5 roku

Oliwier Susułowski
8 lat

Statuetki 34. TNF

DOSTOJNY
NAGRODA ZA CAŁOKSZTAŁT TWÓRCZOŚCI

MASZKARON
GRAND PRIX NAGRODA JURY

PUBLIKA
NAGRODA PUBLICZNOŚCI

MASZKA
NAGRODA JURY DZIECIĘCEGO

KAMERZYSTA
NAGRODA JURY MŁODZIEŻOWEGO

34 TARNOWSKA NAGRODA FILMOWA

PROGRAM

PROLOG 34. TNF

Filmy Juliusza Machulskiego – Laureata Nagrody za całokształt

Kingsajz (1987)

Szwadron (1992)

Kołysanka (2010)

PROJEKCJE KONKURSOWE

Boże Ciało
reż. Jan Komasa

Ikar. Legenda Mietka Kosza
reż. Maciej Pieprzyca

Mowa ptaków
reż. Xawery Żuławski

(Nie)znajomi
reż. Tadeusz Śliwa

Obywatel Jones
reż. Agnieszka Holland

Pan T.
reż. Marcin Krzyształowicz

Proceder
reż. Michał Węgrzyn

Sala samobójców. Hejter
reż. Jan Komasa

Supernova
reż. Bartosz Kruhlik

Ukryta gra
reż. Łukasz Kośmicki

Wszystko dla mojej matki
reż. Małgorzata Imielska

Zieja
reż. Robert Gliński

Żużel
reż. Dorota Kędzierzawska

SPOTKANIA Z TWÓRCAMI ONLINE W SALI KINA MARZENIE

PROJEKCJE SPECJALNE

Szarlatan, reż. Agnieszka Holland
Jakub, Mimmi i gadające psy, reż. Edmunds Jansons (bajka)
Powroty, reż. Bogusław Kornaś

FILMY MŁODEGO WIDZA

12 bajek dla najmłodszych

KONCERTY

INAUGURACJA – NSP TRIO – koncert jazzowy
JAZZBAJA – muzyka z polskich bajek
GALA ZAKOŃCZENIA – LESZEK MOŻDŻER

WYSTAWA

Roman Kalarus. Plakaty

EPILOG

Prezentacja nagrodzonych filmów

Boże Ciało

fot. Materiały promocyjne Dystrybutora

Reżyseria:
Jan Komasa
Produkcja: Polska
Rok produkcji: 2019
Premiera: 11.10.2019
Dane techniczne: Barwny, 115 min

Inspirowana prawdziwymi wydarzeniami historia 20-letniego Daniela, który w trakcie pobytu w poprawczaku przechodzi duchową przemianę i skrycie marzy, żeby zostać księdzem. Po kilku latach odsiadki chłopak zostaje warunkowo zwolniony, a następnie skierowany do pracy w zakładzie stolarskim. Zamiast tego jednak, popychany niemożliwym do spełnienia marzeniem, Daniel kieruje się do miejscowego kościoła, gdzie zaprzyjaźnia się z proboszczem. Kiedy pod nieobecność duchownego niespodziewanie nadarza się okazja, chłopak wykorzystuje ją i w przebraniu księdza zaczyna pełnić posługę kapłańską w miasteczku. Od początku jego metody ewangelizacji budzą kontrowersje wśród mieszkańców, szczególnie w oczach surowej kościelnej Lidii. Z czasem jednak nauki i charyzma fałszywego księdza zaczynają poruszać ludzi pogrążonych w tragedii, która wstrząsnęła lokalną społecznością kilka miesięcy wcześniej. Tymczasem w miasteczku pojawia się dawny kolega Daniela z poprawczaka, a córka kościelnej Marta coraz mocniej zaczyna kwestionować duchowość młodego księdza. Wszystko to sprawia, że chłopakowi grunt zaczyna palić się pod nogami. Rozdarty pomiędzy sacrum i profanum bohater znajduje jednak w swoim życiu nowy, ważny cel. Postanawia go zrealizować, nawet jeśli jego tajemnica miałaby wyjść na jaw...

Nagrody:
Oscar – najlepszy film nieanglojęzyczny (nominacja)
MFF w Wenecji – Nagroda Europa Cinemas Label, Nagroda „Inclusion Award”
FPFF w Gdyni – Nagroda Specjalna Jury, Nagroda za scenariusz, Nagroda za drugoplanową rolę kobiecą (Eliza Rycembel), Nagroda dziennikarzy, Nagroda publiczności, Nagroda Onetu „Odkrycie Festiwalu” (Bartosz Bielenia), Nagroda Polskiej Federacji DKF-ów, Nagroda Festiwali i Przeglądów Filmu Polskiego za Granicą, Nagroda SKSiL
PNF „Orły” – Najlepszy film, Najlepsza reżyseria, Najlepszy scenariusz, Najlepsze zdjęcia, Najlepszy montaż, Najlepsza główna rola męska (Bartosz Bielenia), Najlepsza główna rola kobieca (Aleksandra Konieczna), Najlepsza drugoplanowa rola kobieca (Eliza Rycembel), Najlepsza drugoplanowa rola męska (Łukasz Simlat), Odkrycie roku (Mateusz Pacewicz), Nagroda publiczności

Reżyseria: **Jan Komasa**
Scenariusz: **Mateusz Pacewicz**
Zdjęcia: **Piotr Sobociński jr**
Muzyka: **Evgueni Galperine, Sacha Galperine**
Scenografia: **Marek Zawierucha**
Montaż: **Przemysław Chruścielewski**
Producent: **Leszek Bodzak, Aneta Hickinbotham**
Produkcja: **Aurum Film**

Obsada aktorska:

Bartosz Bielenia – Daniel
Aleksandra Konieczna – kościelna
Eliza Rycembel – Eliza
Tomasz Ziętek – „Pinczer"
Barbara Kurzaj – wdowa
Leszek Lichota – wójt
Zdzisław Wardejn – proboszcz
Łukasz Simlat – ksiądz Tomasz
Anna Biernacik – koleżanka Marty
Lidia Bogaczówna – matka

Tym, co mnie zainteresowało w historii, kiedy przeczytałem ją po raz pierwszy, był absurd, który od zawsze mnie fascynował. Fakt, że bohaterem zostaje ktoś, po kim nikt, w tym on sam, by się tego nie spodziewał. Absurdy bywają pasjonujące. To, jak się rozkładają, bardzo dobrze pokazał Krzysztof Kieślowski w Przypadku.

Jan Komasa, Tygodnik „Przegląd" nr 39/2019

Jan Komasa
Urodził się w 1981 roku w Poznaniu. Pochodzi z artystycznej rodziny. Absolwent Wydziału Reżyserii PWSFTviT w Łodzi. Uwagę krytyki zwrócił w 2005 roku, realizując jedną z nowel w filmie *Oda do radości*. Jego samodzielny pełnometrażowy debiut *Sala samobójców* okazał się dużym sukcesem artystycznym i frekwencyjnym. Miano najzdolniejszego polskiego reżysera młodego pokolenia potwierdziły kolejne filmy: *Miasto 44*, nominowane do Oscara *Boże Ciało* oraz *Sala samobójców: Hejter*. Jest laureatem wielu nagród, m.in. Paszportu „Polityki".

fot. D. Żuchowicz

Ikar. Legenda Mietka Kosza

Reżyseria i scenariusz:
Maciej Pieprzyca
Produkcja: Polska
Rok produkcji: 2019
Premiera: 18.10.2019
Dane techniczne: Barwny, 117 min

Wbrew wszelkim przeciwnościom losu i własnym ograniczeniom Mietek Kosz zostaje wirtuozem fortepianu. Bill Evans uznał Kosza za jednego z trzech najwybitniejszych muzyków swoich czasów i chciał nagrywać z nim w Stanach Zjednoczonych. Jednak okrzykniętemu geniuszem chłopakowi z polskiej prowincji oszałamiająca kariera nie daje szczęścia. Nie umie żyć bez ludzi, bez miłości i przyjaźni. W każdej nowo poznanej kobiecie próbuje odnaleźć bezgraniczną miłość i oddanie, którego doświadczył w dzieciństwie od swojej matki.

Nagrody:

FPFF w Gdyni – Srebrne Lwy, Nagroda za najlepszą rolę męską (Dawid Ogrodnik), Nagroda za zdjęcia, Nagroda za kostiumy, Nagroda za muzykę, Nagroda za charakteryzację, Złoty Klakier
PNF „Orły” – Najlepsza muzyka, Najlepszy dźwięk

Reżyseria i scenariusz: **Maciej Pieprzyca**
Zdjęcia: **Witold Płóciennik**
Muzyka: **Leszek Możdżer**
Scenografia: **Joanna Anastazja Wójcik**
Montaż: **Piotr Kmiecik**
Producent: **Renata Czarnkowska-Laskoś**, **Maria Gołoś**
Produkcja: **RE Studio**

Obsada aktorska:

Dawid Ogrodnik – Mieczysław Kosz
Cyprian Grabowski – Mieczysław Kosz w dzieciństwie
Jowita Budnik – Agata Kosz
Wiktoria Gorodeckaja – Marta
Maja Komorowska – profesor Aniela
Justyna Wasilewska – piosenkarka Zuza
Piotr Adamczyk – Bogdan Danowicz
Mikołaj Chroboczek – kontrabasista Gutek
Michał Filipiak – kontrabasista Włodek
Jacek Koman – Stanisław Kosz

Kilka osób po filmie Chce się żyć *przychodziło do mnie z podobnymi projektami, ale ja strasznie się broniłem. Uważałem, że swoje w sprawie niepełnosprawności już zrobiłem, stawiałem sobie zupełnie nowe wyzwania. Nie chciałem zostać przypisany do szufladki „reżysera od kalek". Ale jakoś ten Mietek za mną chodził. Wiedziony ciekawością zacząłem szukać. Trafiłem na jego płytę, później na film dokumentalny w Internecie. Przeczytałem biografię napisaną przez Krzysztofa Karpińskiego jeszcze w latach 80., a mimo to nadal się wahałem. Przełomem stały się rozmowy z osobami, które go znały.*

Maciej Pieprzyca, rozmowa dla Przekroj.pl

Maciej Pieprzyca
Urodził się w 1964 roku w Katowicach. Reżyser, scenarzysta, pedagog. Absolwent dziennikarstwa Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach, studium scenariuszowego PWSFTviT w Łodzi oraz reżyserii na Wydziale Radia i Telewizji Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach. Zaczynał od dokumentów i spektakli telewizyjnych. Autor jednej z części głośnego cyklu fabularnego *Pokolenie 2000*. Nagradzany na całym świecie za film *Chce się żyć* z 2013 roku i *Jestem mordercą* z 2016 roku.

Mowa ptaków

fot. Materiały promocyjne Dystrybutora

Reżyserią:
Xawery Żuławski,
Piotr Kielar (współpraca)
Produkcja: Polska
Rok produkcji: 2019
Premiera: 27.09.2019
Dane techniczne: Barwny, 138 min

Bohaterami *Mowy ptaków* są ludzie funkcjonujący na marginesie społeczeństwa – nauczyciel historii, którego poglądy odstają od dominującej narracji, bezrobotny polonista, sprzątaczka, kwiaciarka, kompozytor cierpiący na trąd i licealistka przygotowująca swój pierwszy film. Ci zepchnięci na margines bohaterowie muszą poradzić sobie w świecie, w którym bezmyślność i podążanie za tłumem stają się dominującą postawą. *Mowa ptaków* to ekranizacja ostatniego scenariusza zmarłego w 2016 roku Andrzeja Żuławskiego.

Nagrody:

FPFF w Gdyni – Nagroda Jury Młodzieżowego
Złota Taśma – Nagroda Koła Piśmiennictwa Filmowego SFP – Wyróżnienie

Reżyseria: **Xawery Żuławski**,
Piotr Kielar (współpraca)
Scenariusz: **Andrzej Żuławski**
Zdjęcia: **Andrzej J. Jaroszewicz**,
Marian Prokop (współpraca)
Muzyka: **Andrzej Korzyński**
Scenografia: **Elwira Pluta**
Montaż: **Wojciech Włodarski**
Producent: **Marcin Wierzchosławski**
Produkcja: **Metro Films**

Obsada aktorska:

Sebastian Fabijański – Marian
Eryk Kulm – Józef
Jaśmina Polak – Ania
Katarzyna Chojnacka – Ala
Sebastian Pawlak – Ludwik
Andrzej Chyra – Lucjan
Żaneta Palica – kwiaciarka Maria
Borys Szyc – Jakubiec
Marta Żmuda Trzebiatowska – Jakubcowa
Daniel Olbrychski – Gustaw

Cieszę się, że poznanie Mowy ptaków *sprawia ludziom intelektualną frajdę, a dla mnie to przystanek ku następnym, nowym, niepoznanym rzeczom. „Uwalnianie od…" – taka jest funkcja* Mowy ptaków *zarówno dla widzów, jak i postaci z tej opowieści, no i oczywiście dla mnie.*

Xawery Żuławski, „Magazyn Filmowy" nr 9/2019

Xawery Żuławski
Urodził się w 1971 roku w Warszawie. Syn aktorki Małgorzaty Braunek i reżysera Andrzeja Żuławskiego. W 1995 roku ukończył studia na Wydziale Reżyserii PWSFTviT w Łodzi. W pełnym metrażu zadebiutował w 2006 roku filmem *Chaos*, który przyniósł mu nagrody na festiwalach w Gdyni, Koszalinie i Koninie. Głośno było o jego kolejnym filmie *Wojna polsko-ruska*, będącym adaptacją powieści Doroty Masłowskiej. Jest też reżyserem odcinków takich seriali, jak *Pitbull*, *Prawo Agaty* czy *Diagnoza*.

(Nie)znajomi

fot. Jaroslaw Sosiński

Reżyseria:
Tadeusz Śliwa
Produkcja: Polska
Rok produkcji: 2019
Premiera: 27.09.2019
Dane techniczne: Barwny, 100 min

Grupa przyjaciół decyduje się zagrać w trakcie kolacji w niewinną grę. Do zakończenia spotkania wszyscy muszą ujawniać wiadomości przychodzące na ich telefony, a rozmowy mają odbywać się w trybie głośnomówiącym. Jak możemy się spodziewać, ten przyjemny wieczór wywróci ich świat do góry nogami. Film jest remakiem włoskiego hitu *Dobrze się kłamie w miłym towarzystwie* w reżyserii Paolo Genovese.

Reżyseria: **Tadeusz Śliwa**
Scenariusz: **Tadeusz Śliwa**, **Katarzyna Sarnowska**
Zdjęcia: **Michał Dąbal**
Muzyka: **Marcin Masecki**
Scenografia: **Jeremi Brodnicki**
Montaż: **Robert Gryka**
Producent: **Katarzyna Sarnowska**, **Kuba Kosma**
Produkcja: **Mimikra**

Obsada aktorska:

Aleksandra Domańska – Ola
Tomasz Kot – Tomek
Maja Ostaszewska – Anna
Łukasz Simlat – Grzegorz
Katarzyna Smutniak – Ewa
Michał Żurawski – Czarek
Wojciech Żołądkowicz – Wojtek
Natalia Jędruś – Zosia
Jadwiga Jankowska-Cieślak – matka Grzegorza
Borys Szyc – Janusz

Muszę przyznać, że w początkowej fazie ten projekt składał się wyłącznie z wyzwań. Już sama forma remake'u jest czymś trudnym, chociaż akurat w przypadku tej historii można mówić o jakimś fenomenie, bo na świecie powstało już naście jej wersji. Widziałem tylko oryginał, ale gdy zaczęliśmy pracować nad scenariuszem i przenosić fabułę na polski grunt, nasza adaptacja odchodziła coraz bardziej od tego, co znalazło się we włoskim filmie.

Tadeusz Śliwa, „Magazyn Filmowy" nr 9/2019

Tadeusz Śliwa
Urodził się w 1981 roku. Reżyser, scenarzysta. Ukończył reżyserię oraz produkcję filmową na WRiTV Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach. Jego etiuda *Wszystko według planu* z 2005 roku otrzymała szereg festiwalowych nagród. Jest cenionym reżyserem filmów reklamowych i wideoklipów. Otrzymał Fryderyka za teledysk *Początek* zrealizowany dla Męskiego Grania 2018. W latach 2017–2018 współtworzył i reżyserował komediowy serial polityczny *Ucho Prezesa*. *(Nie)znajomi* to jego pełnometrażowy debiut.

fot. Robert Pałka

Obywatel Jones

Młody dziennikarz Gareth Jones zyskał sławę, pisząc artykuł o swoim spotkaniu z Adolfem Hitlerem zaraz po przejęciu przez niego władzy w 1933 roku. Teraz ambitny Walijczyk przymierza się do kolejnego wielkiego tematu – gwałtownej modernizacji Związku Radzieckiego. Chcąc gruntownie zbadać sprawę, reporter decyduje się na podróż do Moskwy, aby przeprowadzić wywiad ze Stalinem. Na miejscu poznaje młodą dziennikarkę Adę Brooks, pracującą dla Waltera Duranty'ego, dzięki której odkrywa, że prawda o stalinowskim reżimie jest brutalnie tłumiona przez sowieckich cenzorów. Słysząc zatrważające plotki na temat wielkiej klęski głodowej w ZSRR, Jones udaje się w samotną podróż przez Ukrainę. Dziennikarz staje się naocznym świadkiem tragedii Hołodomoru. Miliony ludzi umierają z głodu, podczas gdy tony zboża sprzedawane są za granicę, by sfinansować proces industrializacji radzieckiego imperium. Po powrocie do Londynu Jones pisze artykuł ukazujący horror, jakiego doświadczył. Publikacja jest wyciszana, a jej autentyczność podważana przez zachodnich dziennikarzy pozostających pod wpływem Kremla. Pomimo śmiertelnych pogróżek Gareth nie ustaje w walce o prawdę. Swoimi odkryciami postanawia podzielić się z młodym, aspirującym pisarzem – George'em Orwellem.

Reżyseria:
Agnieszka Holland
Produkcja:
Polska, Wielka Brytania, Ukraina
Rok produkcji: 2019
Premiera: 25.10.2019
Dane techniczne: Barwny, 119 min

Nagrody:

FPFF w Gdyni – Wielka Nagroda „Złote Lwy", Nagroda za scenografię, Złoty Kangur

Reżyseria: **Agnieszka Holland**
Scenariusz: **Andrea Chalupa**
Zdjęcia: **Tomasz Naumiuk**
Muzyka: **Antoni Komasa-Łazarkiewicz**
Scenografia: **Grzegorz Piątkowski**, **Anna Anosowicz**, **Anja Muller**, **Katarzyna Sikora**
Montaż: **Michał Czarnecki**
Producent: **Stanisław Dziedzic**, **Andrea Chalupa**, **Klaudia Śmieja-Rostworowska**
Produkcja: **Profil Film**

Obsada aktorska:

James Norton – Gareth Jones
Vanessa Kirby – Ada Brooks
Peter Sarsgaard – Walter Duranty
Joseph Mawle – George Orwell
Celyn Jones – David Lloyd George
Krzysztof Pieczyński – Maksim Litwinow
Martin Bishop – sir Ernest Bennet
John Edmondson – J.E. B Seely
Michalina Olszańska – Julia
Marcin Czarnik – Paul Kleb

Gdy dostałam scenariusz, odłożyłam go na bok, bo tekstów o różnych potwornościach, zbrodniach na ludzkości czy Holocauście dostaję zawsze dużo. Później zaczęłam go czytać i bardzo mnie to zainteresowało. Początkowo myślałam, że ta postać może być pewną kompilacją, bo tam było kilku dziennikarzy, w tym młoda kobieta z Kanady, którzy trafili na trop głodu i starali się o nim pisać. Zainteresowały mnie też paradoksy. Obowiązek mediów, tchórzostwo rządów i obojętność. Triada, która powoduje, że zbrodnicze reżimy mogą funkcjonować.

Agnieszka Holland, „Magazyn Filmowy" nr 10/2019

Agnieszka Holland
Urodziła się w 1948 roku w Warszawie. Reżyser, scenarzysta filmowy i telewizyjny. Wykształcenie odebrała w czeskiej FAMU. Przed swoim reżyserskim debiutem współpracowała z Krzysztofem Zanussim i Andrzejem Wajdą. W latach 1972-1981 była członkiem Zespołu Filmowego „X". Od roku 1981 mieszka i pracuje także w Europie Zachodniej i USA. Na swoim koncie ma filmy, które przeszły do klasyki polskiego kina, m.in. *Gorączka*, *Kobieta samotna*. Reżyserowała odcinki takich seriali, jak *Prawo ulicy*, *Dochodzenie* czy *House of Cards*.

Pan T.

fot. Hubert Komerski Copyright © Propeller Film

Reżyseria:
Marcin Krzyształowicz
Produkcja: Polska
Rok produkcji: 2019
Premiera: 25.12.2019
Dane techniczne: Czarno-biały, 104 min

Powstająca z powojennych ruin Warszawa roku 1953 to miejsce, w którym wszystko jest możliwe. Wszechobecna niepewność, donosy i kontrola oswajane są wódką i dobrym towarzystwem, w podziemiach kościoła daje się słyszeć jazz, a przypadkowe spotkanie w toalecie z I sekretarzem Bolesławem Bierutem może zakończyć się niespodziewaną nietrzeźwością. To wszystko zna z własnego doświadczenia niejaki Pan T. – uznany pisarz, który mieszka w hotelu dla literatów. Mężczyzna utrzymuje się z korepetycji dawanych pięknej maturzystce, z którą łączy go płomienny romans. Pewnego dnia do sąsiedniego mieszkania wprowadza się chłopak z prowincji, który marzy o karierze dziennikarza. Pan T. staje się dla niego mistrzem i nauczycielem. Życie głównego bohatera nabierze tempa, gdy władze zaczną podejrzewać go o niecne zamiary wysadzenia Pałacu Kultury i Nauki, ponętna uczennica zaszokuje go niespodziewanym wyznaniem, a Urząd Bezpieczeństwa zacznie śledzić każdy jego ruch. W tej rzeczywistości pełnej absurdów trudno będzie zachować powagę.

Nagrody:

FPFF w Gdyni – Nagroda za drugoplanową rolę męską (Sebastian Stankiewicz)
MFSAZF „Camerimage" w Toruniu – Nagroda główna w Konkursie filmów polskich
FPF w Chicago – Nagroda Specjalna Jury, Nagroda krytyków chicagowskich
PNF „Orły" – Najlepsza scenografia, Najlepsze kostiumy

Reżyseria: **Marcin Krzyształowicz**
Scenariusz: **Andrzej Gołda**, **Marcin Krzyształowicz**
Zdjęcia: **Adam Bajerski**
Muzyka: **Michał Woźniak**
Scenografia: **Magdalena Dipont**, **Robert Czesak**
Montaż: **Wojciech Mrówczyński**
Producent: **Jarosław Boliński**
Produkcja: **Propeller Film**

Obsada aktorska:

Paweł Wilczak – Pan T.
Sebastian Stankiewicz – Filak
Maria Sobocińska – maturzystka Dagna
Jerzy Bończak – Bolesław Bierut
Wojciech Mecwaldowski – Iruś
Zdzisław Wardejn – pan Kozera
Anna Ilczuk – dyrektorka wydawnictwa „Nowy Czytelnik"
Katarzyna Gniewkowska – redaktorka wydawnictwa „Iskry"
Przemysław Bluszcz – Kaziu
Katarzyna Warnke – żona Kazia

Dla mnie od początku było oczywiste, że Pan T. to jakby symbol prawdziwego artystycznego twardziela, szlachetnego uwodziciela czy też romantycznego samotnika. Kino ma słabość do takich postaci i może warto pomyśleć, że litera „T" z kropką oznacza: TALENT. Ale podkreślam, Pan T. to konstrukt literacki, jak Józef K. na viagrze albo sterydach. Bohater tylko filmowy, a nie prawdziwa postać wzięta z życia.

Marcin Krzyształowicz, rozmowa dla Przekroj.pl

Marcin Krzyształowicz
Urodził się w 1969 roku w Krakowie. Reżyser i scenarzysta filmowy. Absolwent Wydziału Psychologii UJ w Krakowie oraz Wydziału Reżyserii PWSFTviT w Łodzi. Jego pełnometrażowym fabularnym debiutem był film *Eucalyptus* z 2001 roku. Osiem lat później na Międzynarodowym Festiwalu Scenarzystów Interscenario we Wrocławiu otrzymał nagrodę za najlepszy scenariusz filmu fabularnego. Duże uznanie przyniosła mu *Obława* z 2013 roku, doceniona zarówno w kraju, jak i za granicą.

Proceder

fot. Wojciech Węgrzyn

Reżyseria:
Michał Węgrzyn
Produkcja: Polska
Rok produkcji: 2019
Premiera: 15.11.2019
Dane techniczne: Barwny, 137 min

fot. Tomasz Ozdoba

fot. Tomasz Ozdoba

Poruszająca historia rapera Tomasza Chady – chłopaka z blokowisk, z duszą poety i darem do wpadania w poważne kłopoty. Prawdziwy i szczery do bólu w swoich tekstach Chada ginie w niewyjaśnionych okolicznościach, zostawiając zszokowanych fanów i dziewczynę, którą kochał. Muzyka była całym jego życiem – pasją i światem, w który uciekał, gdy rzeczywistość nie miała mu zbyt wiele do zaoferowania.

Reżyseria: **Michał Węgrzyn**
Scenariusz: **Maciej Chwedo**, **Aleksandra Górecka**, **Michał Kalicki**, **Krzysztof Tyszowiecki**
Zdjęcia: **Wojciech Węgrzyn**
Muzyka: **Rafał Sielawa**
Scenografia: **Jacek Mocny**
Montaż: **Bartosz Karczyński**
Producent: **Heatcliff Janusz Iwanowski**, **Jolanta Owczarczyk**
Produkcja: **Global Studio**

Obsada aktorska:

Piotr Witkowski – Tomasz Chada
Agnieszka Więdłocha – Monika
Ewa Ziętek – matka Chady
Antoni Pawlicki – „Kroku”
Marcin Gutkowski – „Pablo”
Małgorzata Kożuchowska – „Łysa”
Anna Matysiak – Julia
Bartosz Zieliński – Michał
Jan Frycz – ojciec Moniki
Gabriela Muskała – matka Moniki

Kiedy przyjrzeć się scenie hiphopowej, raperów z tak mocnym wizerunkiem jest pewnie ze 30 procent. Nawet jeszcze gorszych, klnących w każdym zdaniu, wytatuowanych od stóp do głów, zgrywających najgroźniejszych przestępców świata. Chada był prawdziwy, miał charyzmę, dobre teksty.

Michał Węgrzyn, „Magazyn Filmowy” nr 11/2019

Michał Węgrzyn
Urodził się w 1978 roku w Nowym Sączu. Reżyser i operator filmowy. Studiował filmoznawstwo na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie. Jest absolwentem Wydziału Operatorskiego i Realizacji Telewizyjnej na PWSFTviT w Łodzi. Zaczynał od etiud dokumentalnych, które przyniosły mu pierwsze nagrody na festiwalach. W 2013 roku nakręcił pełnometrażowy fabularny debiut *Wybraniec*. Największym dotychczasowym sukcesem jest *Wściekłość* z 2017 roku, doceniona m.in. w Lizbonie, Kalkucie czy Moskwie.

fot. Wojciech Węgrzyn

Sala Samobójców. Hejter

fot. Jarosław Sosiński/Naima Film

Reżyseria:
Jan Komasa
Produkcja: Polska
Rok produkcji: 2020
Premiera: 6.03.2020
Dane techniczne: Barwny, 130 min

Tomek, student prawa Uniwersytetu Warszawskiego, zostaje przyłapany na plagiacie i wydalony z uczelni. Postanawia jednak ukrywać ten fakt przed światem i nadal pobiera pomoc finansową od państwa Krasuckich – rodziców Gabi, przyjaciółki z czasów dzieciństwa. Kiedy oszustwo wychodzi na jaw, skompromitowany chłopak traci zaufanie i życzliwość swoich dobroczyńców. Przepełniony gniewem i żalem, oddzielony od Gabi, w której skrycie się podkochuje od lat, Tomek planuje zemstę na Krasuckich. Szansa się pojawia, kiedy otrzymuje pracę w agencji reklamowej, a wraz z nią dostęp do najnowszych technologii i tajemnic stołecznej elity. Pod pozorem obowiązków zawodowych Tomek zaczyna inwigilować Krasuckich, aktywnie włączonych w kampanię polityczną kandydata na prezydenta stolicy – Pawła Rudnickiego. Wkrótce plan internetowego hejtera zaczyna nabierać coraz realniejszych kształtów, a droga do jego realizacji wiedzie przez wirtualny świat popularnej gry komputerowej.

Nagrody:

Tribeca Film Festival – Nagroda dla najlepszego filmu międzynarodowego

Reżyseria: **Jan Komasa**
Scenariusz: **Mateusz Pacewicz**
Zdjęcia: **Radosław Ładczuk**
Muzyka: **Michał Jacaszek**
Scenografia: **Katarzyna Sobańska**, **Marcel Sławiński**
Montaż: **Aleksandra Gowin**
Producent: **Jerzy Kapuściński**, **Wojciech Kabarowski**
Produkcja: **Naima Film**

Obsada aktorska:

Maciej Musiałowski – Tomasz Giemza
Agata Kulesza – Beata Santorska
Danuta Stenka – Zofia Krasucka
Vanessa Aleksander – Gabi Krasucka
Maciej Stuhr – Paweł Rudnicki
Jacek Koman – Robert Krasucki
Adam Gradowski – Stefan Guzkowski
Piotr Biedroń – Kamil
Piotr Cyrwus – Maciej Szozda
Jędrzej Wielecki – Staszek Rydel

My, filmowcy, bardzo często bierzemy rzeczy, które widzimy dookoła i pewne ich aspekty doprowadzamy do ostateczności. Tak zrobiliśmy też z Mateuszem Pacewiczem, scenarzystą Hejtera. *Bez trudu można było sobie wyobrazić, że kiedyś te hejty mogą przerodzić się w czyn. Kiedy pisaliśmy scenariusz, być może w Polsce to jeszcze nie mieściło się w głowie.*

Jan Komasa, rozmowa dla Polskiej Agencji Prasowej

Jan Komasa
Urodził się w 1981 roku w Poznaniu. Pochodzi z artystycznej rodziny. Absolwent Wydziału Reżyserii PWSFTviT w Łodzi. Uwagę krytyki zwrócił w 2005 roku, realizując jedną z nowel w filmie *Oda do radości*. Jego samodzielny pełnometrażowy debiut *Sala samobójców* okazał się dużym sukcesem artystycznym i frekwencyjnym. Miano najzdolniejszego polskiego reżysera młodego pokolenia potwierdziły kolejne filmy: *Miasto 44*, nominowane do Oscara *Boże Ciało* oraz *Sala samobójców: Hejter*. Jest laureatem wielu nagród, m.in. Paszportu „Polityki".

Supernova

fot. Celestyna Król, Studio Munka-SFP

Reżyseria i scenariusz:
Bartosz Kruhlik
Produkcja: Polska
Rok produkcji: 2019
Premiera: 22.11.2019
Dane techniczne: Barwny, 78 min

Trzech mężczyzn, jedno miejsce, jeden dzień i jedno zdarzenie, które zmieni ich losy. Oto polityk, który chce wygrać wybory; policjant, pragnący dotrwać spokojnie do emerytury; i mieszkaniec polskiej wsi, który ma rodzinę na utrzymaniu. Nieszczęśliwy wypadek pociąga za sobą lawinę konsekwencji. Ludzie postawieni w sytuacji granicznej – a także widzowie – staną przed pytaniem o rolę przypadku i przeznaczenia w życiu każdego z nas.

Nagrody:

FPFF w Gdyni – Nagroda za debiut reżyserski lub drugi film
MFF w Dublinie – Nagroda krytyków
Złota Taśma – Nagroda Koła Piśmiennictwa Filmowego SFP – Wyróżnienie

Reżyseria i scenariusz: **Bartosz Kruhlik**
Zdjęcia: **Michał Dymek**
Muzyka: **Endy Yden**
Scenografia: **Radosław Zielonka**
Montaż: **Magdalena Chowańska**
Producent: **Jacek Bromski**, **Jerzy Kapuściński**, **Ewa Jastrzębska**
Produkcja: **Stowarzyszenie Filmowców Polskich**, **Studio Munka**, **Canal+ Polska**

Obsada aktorska:

Marek Braun – aspirant Sławek Makowski
Marcin Hycnar – Adam Nowak
Marcin Zarzeczny – Michał Matys
Agnieszka Skibicka – Iwona Matys
Anna Mrozowska – policjantka Magda
Michał Pawlik – policjant „Młody”
Paweł Kośnik – policjant Grzegorz
Dariusz Dłużewski – komendant Zygmunt
Małgorzata Witkowska – ratowniczka
Jerzy Janeczek – ojciec Michała

Miesza się tu ze sobą kilka gatunków, jeden płynnie przechodzi w drugi. To mnie pociąga w kinie. Ale historia jest też zbudowana na założeniach greckiej tragedii z jednością czasu, miejsca i akcji. W filmie wychodzę z realistycznego wydarzenia w stronę metafory dotyczącej całego życia, jakiegoś wyższego sensu, czegoś, co trudno uchwycić, fatum, przeznaczenia, przypadku. Pole do interpretacji pozostawiam już widzom.

Bartosz Kruhlik, „Magazyn Filmowy” nr 11/2019

Bartosz Kruhlik
Urodził się w 1985 roku w Lubsku. Reżyser i scenarzysta. W 2016 roku ukończył Wydział Reżyserii Filmowej i Telewizyjnej PWSFTviT w Łodzi. Jego szkolne etiudy, fabularne czy dokumentalne, jak np. *Jutro...* (2008), *Wycieczka* (2010), *Http://* (2010) czy *Zniknięcie* (2011), cieszyły się dużym zainteresowaniem, zdobywając szereg nagród na festiwalach polskich i zagranicznych. *Supernova* to jego pełnometrażowy fabularny debiut.

Ukryta gra

fot. Krzysztof Wiktor Watchout Studio

Reżyseria:
Łukasz Kośmicki
Produkcja: Polska
Rok produkcji: 2019
Premiera: 8.11.2019
Dane techniczne: Barwny, 103 min

Początek lat sześćdziesiątych. U szczytu kryzysu kubańskiego amerykańskie tajne służby porywają wybitnego matematyka Joshuę Mansky'ego. Nadużywający alkoholu zapomniany geniusz ma wystąpić w szachowym pojedynku przeciwko sowieckiemu mistrzowi Gawryłowowi na międzynarodowym turnieju w warszawskim Pałacu Kultury i Nauki. Rywalizacja to jednak tylko przykrywka do szpiegowskiej rozgrywki. Kiedy sojusznicy okazują się wrogami i nie wiadomo, komu naprawdę ufać, Mansky musi wykonać decydujący ruch, mający powstrzymać konflikt nuklearny.

Nagrody:

FPFF w Gdyni – Nagroda Specjalna Jury, Nagroda za montaż, Nagroda „Perspektyw" im. Janusza „Kuby" Morgensterna
PNF „Orły" – Najlepsza drugoplanowa rola męska (Robert Więckiewicz)

Reżyseria: **Łukasz Kośmicki**
Scenariusz: **Łukasz Kośmicki**, **Marcel Sawicki**
Zdjęcia: **Paweł Edelman**
Muzyka: **Łukasz Targosz**
Scenografia: **Allan Starski**
Montaż: **Robert Gryka**, **Wolfgang Weigl**, **Krzysztof Arszennik**
Producent: **Piotr Woźniak-Starak**, **Krzysztof Terej**, **Daniel Baur**
Produkcja: **Watchout Studio**

Obsada aktorska:

Bill Pullman – Joshua Mansky
Lotte Verbeek – agentka Stone
James Bloor – agent White
Robert Więckiewicz – Alfred
Aleksiej Serebriakow – generał Krutow
Corey Johnson – attaché Donald Novak
Nicholas Farrell – G. Moran
Evgeny Sidikhin – Jurij Gawryłow
Cezary Kosiński – „John Gift”
Wojciech Mecwaldowski – mistrz ceremonii

Obawy, niepewność i emocje to integralne składowe procesu robienia filmu. Dlatego nigdy przed zdjęciami nie buduję w sobie wrażenia, że robię coś bardzo trudnego. Byliśmy świetnie przygotowani, powstał shootingboard, mieliśmy trzy tygodnie prób ze wszystkimi aktorami... Żeby nie było za dobrze, piątego dnia zdjęciowego William Hurt miał wypadek, musieliśmy zmienić głównego aktora. Pojawił się Bill Pullman i powstał zupełnie inny film...

Łukasz Kośmicki, „Magazyn Filmowy” nr 11/2019

Łukasz Kośmicki
Urodził się w 1968 roku w Szamotułach. Operator, reżyser, scenarzysta. Absolwent Wydziału Operatorskiego PWSFTviT w Łodzi. Od lat 90. spełniał się jako operator, współpracując m.in. z Krzysztofem Krauzem, Bogusławem Lindą czy Januszem Zaorskim. Jest współscenarzystą *Domu złego* Wojciecha Smarzowskiego. Reżyserskie doświadczenie zdobywał na planach seriali telewizyjnych. *Ukryta gra* to jego pełnometrażowy fabularny debiut w tej roli.

fot. Robert Pałka

Wszystko dla mojej matki

Reżyseria i scenariusz:
Małgorzata Imielska
Produkcja: Polska
Rok produkcji: 2019
Premiera: 3.01.2020
Dane techniczne: Barwny, 103 min

Olka ma siedemnaście lat. Za ciągłe ucieczki z domu dziecka sąd umieścił ją w zakładzie poprawczym. Pewnego dnia spotyka tam Andrzeja i Irenę. Gdy dowiaduje się, że mieszkają blisko jej dawnego domu rodzinnego, wymusza, by zabrali ją na wakacje. Dla niej to szansa, by wreszcie dowiedzieć się więcej o swojej matce. Nie wie jeszcze, jak ogromną cenę za to zapłaci...

Nagrody:

FPFF w Gdyni – Nagroda za debiut aktorski (Zofia Domalik)
Warszawski Festiwal Filmowy – Nagroda publiczności, Wyróżnienie (Konkurs 1-2)
MFF w Dhace – Nagroda dla najlepszego filmu w konkursie „Women Filmmakers", Nagroda za reżyserię

Reżyseria i scenariusz:
Małgorzata Imielska
Zdjęcia: **Tomasz Naumiuk**
Muzyka: **Włodzimierz Pawlik**
Scenografia: **Katarzyna Filimoniuk**
Montaż: **Agnieszka Glińska**
Producent: **Jerzy Kapuściński**, **Wojciech Kabarowski**
Produkcja: **Naima Film**

Obsada aktorska:

Zofia Domalik – Ola
Maria Sobocińska – Agnes
Malwina Laska – Mania
Magdalena Celmer – Sandra
Helena Englert – Ewka
Joanna Połeć – Klaudia
Zuzanna Puławska – „Głodna"
Halina Rasiakówna – dyrektorka poprawczaka
Dobromir Dymecki – Tomasz
Adam Cywka – Andrzej

Zawsze robiłam filmy o ludziach, którzy nie mieli szansy, by wykrzyczeć swoją historię. Rozmawiałam na przykład z dziewczyną, która miała na koncie morderstwo. Poszłyśmy na papierosa, bo od czegoś trzeba zacząć. Szybko ustaliłyśmy zasady – miała prawo powiedzieć, że o czymś nie chce gadać. Wprowadziła mnie do sali, huknęła pięścią w stół i powiedziała: „Opowiadać pani, bo robi film o nas. Bez szczegółów, ale opowiadać". Inna z dziewczyn, ostra, napakowana blondyna, której podskórnie się obawiałam, na koniec popatrzyła na mnie i powiedziała: „Tylko niech się dobrze skończy".

Małgorzata Imielska, Tygodnik „Przegląd" nr 1/2020

Małgorzata Imielska
Urodziła się w 1969 roku w Warszawie. Absolwentka filmoznawstwa na Uniwersytecie Jagiellońskim oraz Wydziału Radia i Telewizji Uniwersytetu Śląskiego. Uznana dokumentalistka, doceniana na festiwalach na całym świecie. W swoich filmach oddaje głos tym, którzy zazwyczaj są go pozbawieni, przyglądając się pokrętnym losom jednostek wykluczonych. Nie inaczej jest w jej pełnometrażowym fabularnym debiucie *Wszystko dla mojej matki*.

Zieja

fot. Materiały promocyjne Dystrybutora

Reżyseria: **Robert Gliński**
Produkcja: Polska
Rok produkcji: 2020
Premiera: 28.08.2020
Dane techniczne: Barwny, 112 min

Lata 70. Major SB chce „kupić” naiwnego księdza Zieję i zrobić z niego agenta, który skompromituje opozycję. Przesłuchania księdza stają się naturalnym pretekstem do wędrówki przez historię Polski wieku dwudziestego – od wojny bolszewickiej 1920 roku, przez II wojnę światową, aż do czasów współczesnych. Okazuje się, że naiwny ksiądz Zieja to mądry buntownik. Nie godził się na świat, w którym żył. Wyprzedzał swoją epokę. Samotna wędrówka bez paszportu do Rzymu w latach 30. była myśleniem o Unii Europejskiej. Udzielenie katolickiego pogrzebu samobójczyni (w latach 20. ubiegłego wieku) to sprzeciw wobec kościelnych reguł. Głoszenie hasła „nigdy nie zabijaj nikogo, nawet swoich wrogów” w czasie II wojny światowej było sprzeciwem wobec mitów patriotycznych i zapowiadało modne później postawy pacyfistyczne. Zieja stawiał na szali swoje życie i wolność w imię wyznawanych wartości moralnych, etycznych i religijnych.

Reżyseria: **Robert Gliński**
Scenariusz: **Wojciech Lepianka**
Zdjęcia: **Witold Płóciennik**
Muzyka: **Cezary Skubiszewski**
Scenografia: **Wojciech Żogała**
Montaż: **Ewa Smal**
Producent: **Włodzimierz Niderhaus**
Produkcja: **Wytwórnia Filmów Dokumentalnych i Fabularnych** (Warszawa)

Obsada aktorska:

Andrzej Seweryn – ksiądz Jan Zieja
Zbigniew Zamachowski – Adam Grosicki
Mateusz Więcławek – ksiądz Jan Zieja
Sławomir Orzechowski – pułkownik SB
Kaja Walden – Krystyna
Kamil Przystał – porucznik w 1976 roku
Katarzyna Trzcińska – szarytka
Marianna Zydek – samobójczyni Zosia Pasterska
Piotr Machalica – kardynał Aleksander Kakowski
Jan Mayzel – prałat Chełmicki

W swoim bardzo długim życiu brał czynny udział w wielu wydarzeniach historycznych. Zawsze pełnił jakąś funkcję. Był również członkiem i założycielem KOR-u. To, że Komitet, który był organizacją, gdzie spotkały się bardzo różne postacie, przetrwał kilka lat, to była zasługa księdza Ziei, ponieważ on potrafił pogodzić silne osobowości, jak Macierewicz i Michnik na przykład, czyli biegunowo inne postacie.

Robert Gliński, rozmowa dla Programu Drugiego Polskiego Radia

Robert Gliński
Urodził się w 1952 roku w Warszawie. Reżyser, scenarzysta, pedagog. Absolwent Wydziału Architektury Politechniki Warszawskiej oraz Wydziału Reżyserii PWSFTviT w Łodzi. W latach 1989-1991 członek Komitetu Kinematografii. Od roku 2002 wykładowca na Wydziale Reżyserii PWSFTviT w Łodzi, w latach 2008-2012 rektor uczelni. W latach 2011-2014 dyrektor Teatru Powszechnego w Warszawie. Członek Polskiej Akademii Filmowej. Laureat wielu nagród za takie filmy, jak *Niedzielne igraszki*, *Wszystko co najważniejsze...* czy *Cześć Tereska*.

Żużel

fot. Arthur Reinhart

Reżyseria:
Dorota Kędzierzawska
Produkcja: Polska
Rok produkcji: 2017
Premiera na Tarnowskiej Nagrodzie Filmowej
Dane techniczne: Barwny, 100 min

Motory żużlowe nie mają hamulców. Zawodnicy, skręcając kierownicą w prawo, jadą w lewo, na prostej osiągając ponad 100 km/h. Godzinę trwa jeden mecz, minutę -– jeden bieg, w ciągu sekundy w ich życiu może zmienić się dosłownie wszystko. Wychodząc z domu na zawody, nigdy nie wiedzą, czy do niego wrócą. Mimo to nie brak szalonych, młodych chłopców, którzy w żużlu, jednym z najbardziej niebezpiecznych i nieprzewidywalnych sportów, znajdują sens oraz największą pasję swojego życia. Bohater filmu – Lowa przeżywa na torze pierwsze wzloty i upadki. Jak okiełznać zachwyt samym sobą po zwycięstwie, jak nie poddać się po porażce? Zachłyśnięty poczuciem wolności, jakie daje speedway, szuka siły w samotności, która towarzyszy prawie każdemu zawodnikowi. Czasem jednak każdy z nas przegrywa w walce ze słabościami, podświadomie szukając kogoś, kto nam pomoże. Na drodze Lowy pojawi się niejedna taka osoba.

Reżyseria: **Dorota Kędzierzawska**
Scenariusz: **Dorota Kędzierzawska**
Zdjęcia: **Artur Reinhart**
Muzyka: **Tomasz Gąssowski**
Scenografia: **Artur Reinhart**
Montaż: **Dorota Kędzierzawska**, **Artur Reinhart**
Producent: **Artur Reinhart**
Produkcja: **Kid Film**

Obsada aktorska:

Tomasz Ziętek – Lowa
Jagoda Porębska – Roma
Paweł Wilczak – Papa
Karolina Gołębiowska – Gwiazdeczka
Żaneta Łabudzka – matka Lowy
Bartosz Gnosowski – Jujek
Tadeusz Kostro – Cukier
Mateusz Kościukiewicz – Riczi
Łukasz Kaczmarek – Dzikus
Marcel Szymko – Benek

Jak szalone, niezależne i intensywne, choć pełne potknięć i goryczy, może być życie młodego człowieka, kiedy chwyta to coś, co nadaje jego życiu sens? Bez względu na to, jak ta i wiele innych historii się skończy... Mamy nadzieję, że widzowie filmu, „wyjeżdżając z nami na tor", poczują ten niedający się opisać słowami dreszcz emocji, jakie czasem przynosi życie.

Dorota Kędzierzawska i Artur Reinhart – materiały prasowe

Dorota Kędzierzawska
Urodziła się w 1957 roku w Łodzi. Reżyserka, scenarzystka, montażystka. Studiowała na Wydziale Kulturoznawstwa Uniwersytetu Łódzkiego. Później uczyła się na Wydziale Reżyserii moskiewskiego WGIK, a następnie w PWSFTviT w Łodzi. Jej etiuda *Jajko* z 1982 roku otrzymała nominację do studenckiego Oscara. Zadebiutowała sześć lat później telewizyjnym filmem fabularnym *Koniec świata*. Jej autorski punkt widzenia, wyrażany m.in. w takich filmach, jak *Diabły, diabły*, *Wrony*, *Nic* czy *Pora umierać*, zdobył uznanie publiczności oraz krytyki, czego dowodem wiele nagród na polskich i międzynarodowych festiwalach.

PROLOG

34 TARNOWSKA NAGRODA FILMOWA

Tarnowska Nagroda Filmowa to nie tylko konkurs wybranych polskich filmów fabularnych, ale także wiele atrakcyjnych imprez towarzyszących. Od piętnastu lat organizatorzy festiwalu przyznają co roku specjalną nagrodę dla wybitnej osobistości rodzimej kinematografii za całokształt twórczości, stanowiący ważny wkład w jej rozwój. Wśród laureatów byli już wybitni reżyserzy, m.in. Andrzej Wajda, Krzysztof Zanussi, Agnieszka Holland, znakomici aktorzy, m.in. Danuta Szaflarska i Franciszek Pieczka, a także przedstawiciele innych profesji kinematograficznych, m.in. operator Witold Sobociński, kompozytor Wojciech Kilar, scenograf Allan Starski.

W tym roku ta prestiżowa nagroda trafi do Juliusza Machulskiego, a trzy filmy – według wyboru laureata – wypełnią Prolog tegorocznej edycji Tarnowskiej Nagrody Filmowej

Kingsajz

Krasnoludki żyją pośród ludzi dzięki preparatowi o nazwie kingsajz. To dzięki niemu dorównują nam wzrostem. Wskutek nieszczęśliwego splotu wydarzeń jeden z ludzi, przyjaciel krasnoludka, zostaje zmniejszony i przeniesiony do Szuflandii. Tam król Kilkujadek wtrąca go do więzienia. Jego przyjaciele wyruszają do Szuflandii z odsieczą. Baśniowa komedia korzystająca z bajkopisarskich tradycji i filmowego gatunku fantasy. Satyra skierowana przeciwko totalitarnemu reżimowi z metaforycznymi krainami – pełnym blasku światem Kingsajzu i siermiężną Szuflandią.

Nagrody:

FPFF w Gdańsku – Nagroda za scenografię
MFF w Brukseli – Nagroda za scenografię
MFF w Avoriaz – Nagroda Specjalna Jury

Reżyseria:
Juliusz Machulski
Produkcja: Polska
Rok produkcji: 1987
Premiera: 2.05.1988
Dane techniczne: Barwny, 104 min

Reżyseria: **Juliusz Machulski**
Scenariusz: **Juliusz Machulski**, **Jolanta Hartwig**
Zdjęcia: **Jerzy Łukaszewicz**
Muzyka: **Krzesimir Dębski**
Scenografia: **Janusz Sosnowski**
Montaż: **Mirosława Garlicka**
Produkcja: **Zespół Filmowy Kadr**

Obsada aktorska:

Jacek Chmielnik – Olo Jedlina
Jerzy Stuhr – nadszyszkownik Kilkujadek
Katarzyna Figura – Ala
Grzegorz Heromiński – Adaś Haps
Joachim Lamża – Zyl, krasnal Kilkujadka
Maciej Kozłowski – Waś, krasnal Kilkujadka
Jan Machulski – Kwintek
Leonard Pietraszak – Kramerko
Liza Machulska – modelka Ewa
Witold Pyrkosz – Zenona Bombalina

fot. kadr z filmu

Szwadron

fot. kadr z filmu

Prolog

Historia rosyjskiego szwadronu dragonów, pacyfikującego polskie powstanie narodowe w 1863 roku. Młody arystokrata Jeremin, odrzucony przez ukochaną dziewczynę, w romantycznym porywie zaciąga się do armii i wyrusza do Polski. Dowódca szwadronu Dobrowolski, Polak w służbie rosyjskiej, odznacza się wyjątkowym okrucieństwem i cynizmem, co przeraża młodzieńca z dobrego domu. Jeremin w boju sprawdza się jako żołnierz i dowódca, coraz mniej wierzy jednak w słuszności sprawy.

Nagrody:

FPFF w Gdyni – Nagroda za drugoplanową rolę męską (Janusz Gajos), Nagroda Prezydenta Gdyni

Reżyseria:
Juliusz Machulski
Produkcja: Polska, Belgia, Francja, Ukraina
Rok produkcji: 1992
Premiera: 28.10.1993
Dane techniczne: Barwny, 97 min

Reżyseria: **Juliusz Machulski**
Scenariusz: **Juliusz Machulski**
Zdjęcia: **Witold Adamek**
Muzyka: **Krzesimir Dębski**
Scenografia: **Dorota Ignaczak**, **Walentin Gidulianow**
Montaż: **Jadwiga Zajiček**
Producent: **Jacek Moczydłowski**
Produkcja: **Studio Filmowe Zebra**

Obsada aktorska:

Radosław Pazura – porucznik Fiodor Jeremin
Siergiej Szakurow – porucznik Jego Żuryn
Janusz Gajos – rotmistrz Jan Dobrowolski
Jan Machulski – pułkownik Markowski
Katarzyna Łochowska – Emilia
Franciszek Pieczka – Błażej
Grzegorz Warchoł – karczmarz
Anna Majcher – Kulina
Bernard-Pierre Donnadieu – Franek Bała
Tomasz Stockinger – Failleul

Kołysanka

Reżyseria:
Juliusz Machulski
Produkcja: Polska
Rok produkcji: 2010
Premiera: 12.02.2010
Dane techniczne: Barwny, 95 min

W zagadkowych okolicznościach znikają kolejno mieszkańcy i goście pewnej malowniczej miejscowości. Atmosfera, jak w najlepszych filmach sensacyjnych, gęstnieje ze sceny na scenę, a motorem potęgującym napięcie jest śledztwo prowadzone przez parę policjantów. Jednak tropy urywają się, a niewinne ofiary nadal giną bez śladu, jakby zapadły się pod ziemię... Wartka, pełna nieoczekiwanych zwrotów akcja fragment po fragmencie odsłania mroczną tajemnicę.

Nagrody:

MFF w Odessie – Nagroda za reżyserię
OFFK w Lubomierzu – Srebrny Granat, Nagroda publiczności „Granatowy Granat"

Reżyseria: **Juliusz Machulski**
Scenariusz: **Adam Dobrzycki**
Zdjęcia: **Arkadiusz Tomiak**
Muzyka: **Michał Lorenc**
Scenografia: **Wojciech Żogała**
Montaż: **Jarosław Pietraszek**
Producent: **Juliusz Machulski**
Produkcja: **Studio Filmowe Zebra**

Obsada aktorska:

Robert Więckiewicz – Michał Makarewicz
Małgorzata Buczkowska – Bożena Makarewicz
Janusz Chabior – dziadek Makarewicz
Filip Ochiński – Wojtek Makarewicz
Weronika Kosobudzka – Marysia Makarewicz
Julia Janiszewska – Ola Makarewicz
Jakub Bergiel – Kuba Makarewicz
Patryk Bergiel – Kuba Makarewicz
Krzysztof Kiersznowski – Roman Łapszow
Jacek Koman – listonosz Kamiński

fot. Monolith Films

34 TARNOWSKA NAGRODA FILMOWA

W ramach pozakonkursowych projekcji tegorocznej edycji Tarnowskiej Nagrody Filmowej zaprezentujemy dwa tytuły zrealizowane w coraz popularniejszej formule koprodukcji.

Wśród nich nowy film Agnieszki Holland *Szarlatan*, który miał swoją światową premierę podczas ostatniego Berlinale, oraz nagrodzona na warszawskim festiwalu „Kino Dzieci" animacja *Jakub*, *Mimmi i gadające psy* Edmundsa Jansonsa.

Pokazy specjalne uzupełni projekcja nowego filmu pochodzącego z Tarnowa reżysera Bogusława Kornasia – *Powroty*.

fot. Materiały promocyjne Dystrybutora

Powroty

Reżyseria:
Bogusław Kornaś
Produkcja: Polska
Rok produkcji: 2020
Dane techniczne: Barwny, 34 min

Czy możemy odzyskać utraconą miłość, przeżyć swoje życie jeszcze raz? Historia Michała, bohatera *Powrotów*, próbuje odpowiedzieć na te pytania. Wbrew tytułowi, który zabiera widza w podróż tylko w jedną stronę, każdy odnajdzie tu część siebie z przeszłości, teraźniejszości i przyszłości. Historia balansuje na granicy absurdu, a wczoraj, dziś i jutro nigdy wcześniej nie były tak blisko siebie.

Reżyseria: **Bogusław Kornaś**
Scenariusz: **Bogusław Kornaś**
Zdjęcia: **Jakub Szydłowski**
Muzyka: **Paweł Harańczyk**
Scenografia: **Bogusław Kornaś**
Montaż: **Bogusław Kornaś**
Produkcja: **Bogusław Kornaś**

Obsada aktorska:

Grzegorz Stokłosa – Michał
Przemysław Sejmicki – Wojtek
Danny Mikoś – Monika
Ania Jażdżyk – Klaudia
Robert Żurek – starszy posterunkowy Franciszek Sowa

Szarlatan

fot. Materiały promocyjne Dystrybutora

Reżyseria:
Agnieszka Holland
Produkcja: Polska, Czechy, Słowacja, Irlandia
Rok produkcji: 2020
Premiera: 25.09.2020
Dane techniczne: Barwny, 100 min

Choć rozgrywa się w przeszłości, *Szarlatan* jest filmem jak najbardziej współczesnym – podobnie jak jego bohater, zielarz Jan Mikolášek, dla którego remedium na ludzkie cierpienie jest natura. Jej potężne moce zdolne są uzdrowić ciało, ale w filmie Holland to także przestrzeń prawdziwej wolności dla ducha. Tylko w łączności z nią możemy zrozumieć i zaakceptować to, kim naprawdę jesteśmy. Alchemiczna niemal wiedza o właściwościach ziół, jaką posiadł Mikolášek, i jego zdumiewający dar przenikania do ludzkiego wnętrza sprawiają, że do jego kliniki ciągną tysiące potrzebujących. Ale ten dar ma także swoją ciemną stronę. Przywołując legendarną postać czeskiego zielarza, reżyserka wydobywa na światło dzienne jego tajemnice, emocje i pragnienia, na które jedynym lekarstwem jest fanatyczne oddanie pracy. *Szarlatan* pokazuje, że talent bywa przekleństwem, a władza zawsze łączy się z pychą.

Reżyseria: **Agnieszka Holland**
Scenariusz: **Marek Epstein**
Zdjęcia: **Martin Štrba**
Muzyka: **Antoni Komasa-Łazarkiewicz**
Scenografia: **Milan Býček**
Montaż: **Pavel Hrdlička**
Produkcja: **Marlene Film Production**, **Madants**, **Film and Music Entertainment Limited**

Obsada aktorska:

Ivan Trojan – Jan Mikolášek
Josef Trojan – młody Jan Mikolášek
Juraj Loj – František Palko
Jaroslava Pokorná – Mühlbacherová
Joachim Paul Assböck – Fritz Kiesewetter
Jana Kvantíková – żona Františka
Martin Myšička – ojciec Jana
Miroslav Hanuš – Komisarz
Václav Kopta – Sędzia
Jan Vlasák – Dozorca

Jakub, Mimmi i gadające psy

Reżyseria:
Edmunds Jansons
Produkcja: Polska, Łotwa
Rok produkcji: 2019
Premiera: 1.02.2019 (świat)
Dane techniczne: Barwny, 72 min

Kiedy świat zmienia się nie do poznania, a dorośli pozostają obojętni, pora, by młodzi wzięli sprawy w swoje ręce. Tym tropem podążają bohaterowie filmu - Jakub i Mimmi, stając odważnie w obronie parku, w którym zaplanowano postawić drapacz chmur. Z chwilą gdy koparki oraz buldożery wkraczają do akcji, zawiązuje się niezwykły, międzygatunkowy sojusz. Dzieciom udaje się połączyć siły z Bossem, szefem gangu gadających psów. Nie mają czasu do stracenia, bo sytuacja wygląda poważnie. Film Edmundsa Jansonsa to piękna, mądra animacja o dziecięcej odwadze oraz szacunku

Nagrody:

MFF „Kino Dzieci" w Warszawie – Nagroda jury dziennikarzy, Wyróżnienie Jury European Children's Film Association

Reżyseria: **Edmunds Jansons**
Scenariusz: **Edmunds Jansons**, **Liga Gaisa**
Muzyka: **Krzysztof Aleksander Janczak**
Scenografia: **Elina Braslina**
Montaż: **Edmunds Jansons**, **Michał Poddębniak**
Produkcja: **Atom Art**

Obsada aktorska:

Eduards Olegs – Jēkabs (głos)
Nora Džumā – Mimmi (głos)
Daniel Francis-Berenson – Tata (głos)
Grzegorz Heromiński – Adaś Haps
Gatis Gaga – Ērglis (głos)

34 TARNOWSKA NAGRODA FILMOWA

Przytul mnie

To podnoszący na duchu serial dla dzieci, pokazujący relację między ojcem i synem. W zabawny, a jednocześnie prawdziwy sposób przedstawia wyjątkową więź między tatą misiem a jego małym synkiem. Serial uczy dzieci i rodziców zwracania uwagi na małe gesty i słowa, dzięki którym tworzymy i utrzymujemy z nimi dobre relacje.

DRAPANIE

Reżyseria: Piotr Różycki
Opracowanie plastyczne: Alicja Gapińska
Scenariusz: Jacek Rembiś
Muzyka: Łukasz Targosz, Jacek Tarkowski
Producent: Grzegorz Wacławek
Rok produkcji: 2020, Czas trwania: 6’

DUŻY I MAŁY

Reżyseria: Tomek Miazga
Opracowanie plastyczne: Alicja Gapińska
Scenariusz: Jacek Rembiś
Muzyka: Łukasz Targosz, Jacek Tarkowski
Producent: Grzegorz Wacławek
Rok produkcji: 2020, Czas trwania: 6’

NIEWIDZIALNY PRZYJACIEL

Reżyseria: Anna Błaszczyk
Opracowanie plastyczne: Alicja Gapińska
Scenariusz: Bartosz Wierzbięta
Muzyka: Łukasz Targosz, Jacek Tarkowski
Producent: Grzegorz Wacławek
Rok produkcji: 2020, Czas trwania: 6’

Latający Miś i Strażnicy Legend

Strażnicy Legend wyruszają do Szkocji w poszukiwaniu Olbrzyma Strachu grasującego w okolicy szczytu Ben Magdui. Ich wyprawie przeszkadza gęsta mgła typowa dla chłodnej północy, ale to nie powstrzymuje Malwiny, Gucia i Misia przed odnalezieniem Giganta. Z duszą na ramieniu wchodzą coraz głębiej w las. Jak wielkie oczy ma strach?

GIGANT STRACHU

Reżyseria: Waldemar Mordarski
Opracowanie plastyczne: Wojciech Stachyra, Michał Migacz
Scenariusz: Tomasz Niedźwiedź
Producent: Badi Badi – Tomasz Paziewski
Rok produkcji: 2019, Czas trwania: 11’

OLBRZYM Z GÓR

Reżyseria: Waldemar Mordarski
Opracowanie plastyczne: Wojciech Stachyra, Michał Migacz
Scenariusz: Tomasz Niedźwiedź
Producent: Badi Badi – Tomasz Paziewski
Rok produkcji: 2019, Czas trwania: 11’

Wiking Tappi

We wspaniałym, magicznym Szepczącym Lesie, który ciągnie się nad brzegami Lodowej Zatoki, mieszka wiking Tappi. Nie jest on prawdziwym wikingiem, gdyż ani w głowie mu wymachiwanie mieczem. Jego największą bronią są uśmiech, życzliwość i pomysłowość. Tappi jest bowiem obrońcą Szepczącego Lasu i wszystkich jego

mieszkańców. Nie pozwoli, by komukolwiek stała się krzywda, i gotów jest pomóc każdemu, kto znajdzie się w tarapatach.

LEŚNA PUŁAPKA
Reżyseria: Marcin Graj
Opracowanie plastyczne: Marta Sieczak na podstawie ilustracji Marty Kurczewskiej
Scenariusz: Marcin Mortka, Marcin Graj
Muzyka: Rafał Rozmus
Producent: Ewelina Gordziejuk EGoFILM
Rok produkcji: 2019, Czas trwania: 11’

TALENTY TAPPIEGO
Reżyseria: Tessa Moult-Milewska
Opracowanie plastyczne: Marta Sieczak na podstawie ilustracji Marty Kurczewskiej
Scenariusz: Marcin Mortka, Marcin Graj
Muzyka: Rafał Rozmus
Producent: Ewelina Gordziejuk EGoFILM
Rok produkcji: 2019, Czas trwania: 11’

Żubr Pompik

Gdzieś w głębinach wielkiej, dzikiej zielonej puszczy mieszka żubr Pompik. Właściwie to żuberek Pompik, jako że w porównaniu z innymi żubrami jest niewielki, do tego nie tak silny, szybki i skoczny jak jego rówieśnicy. Niezbyt się nadaje do tradycyjnych żubrzych zabaw w przepychanie rogami, wbęcywanie na drzewa czy żubrzego berka dookoła polany, ma za to inne zainteresowania. Pompik jest bowiem najbardziej ciekawskim spośród zwierząt w puszczy.

DZIĘCIOŁ
Reżyseria: Maciej Kur
Opracowanie plastyczne: Aleksandra „Alex” Vetter, Tomasz Samojlik
Scenariusz: Tomasz Samojlik, Ewelina Gordziejuk
Muzyka: Rafał Rozmus
Producent: Ewelina Gordziejuk EGoFILM
Rok produkcji: 2019, Czas trwania 7’

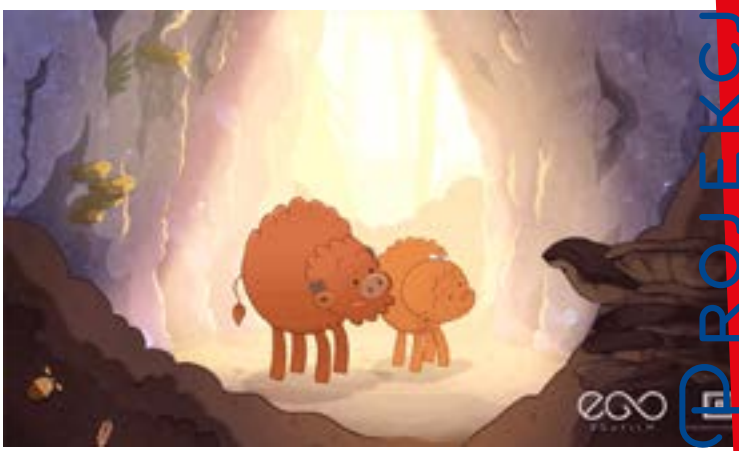

ECHO

Reżyseria: Szymon Adamski
Opracowanie plastyczne: Aleksandra „Alex" Vetter, Tomasz Samojlik
Scenariusz: Tomasz Samojlik, Ewelina Gordziejuk
Muzyka: Rafał Rozmus
Producent: Ewelina Gordziejuk EGoFILM
Rok produkcji: 2019, Czas trwania 7'

Kicia Kocia

Tytułowa rezolutna kotka wraz z wyrozumiałymi opiekunami i wiernymi przyjaciółmi: Packiem, Adelką i Julianem odkrywa odważnie świat i uczy się najważniejszych zasad i prawideł w codziennym życiu. Przygody ukazane w bajce odzwierciedlają dziecięcą codzienność oraz ukazują dziecięce zachowania.

KICIA KOCIA POZNAJE STRAŻAKA

Reżyseria: Maria Stróżycka
Opracowanie plastyczne: Anita Głowińska, Maciej Łazowski
Scenariusz: Anita Głowińska, Maciej Kur
Muzyka: Damian Czajka, Michał Jacaszek (czołówka)
Producent: Ewelina Gordziejuk EGoFILM
Rok produkcji: 2019, Czas trwania 7'

Rodzina Treflików

Rozśpiewane i roztańczone Trefliki w każdym odcinku zapraszają młodego widza na nową przygodę do świata wyobraźni. Ta pozornie zwyczajna rodzina mieszka w małym domku, do którego pewnego dnia przybywa tajemniczy gość – Mały Wujcio. Ma on magiczne moce i pozostaje niewidoczny dla dorosłych. Od tego czasu towarzyszy dzieciom – sześcioletniej Treflince i czteroletniemu Treflikowi, ale też w tajemnicy wspiera Mamę i Tatę. Zabiera małych bohaterów do odległych, tajemniczych krain, jednocześnie pomagając zrozumieć otaczający ich na co dzień świat.

MAJSTER KLEPKA

Reżyseria: Marek Skrobecki
Opracowanie plastyczne: Marek Skrobecki
Scenariusz: Izabela Opawska
Muzyka: Andrzej Krauze
Producent: Marcin Żukowski
Rok produkcji: 2020, Czas trwania 9’

Bobaski i Miś

Dzieci wchodzą w świat dźwięków i muzyki, poznając przeróżne instrumenty muzyczne. Każdy z nich ma inne, wyjątkowe brzmienie, które stopniowo powstają. Każda orkiestra potrzebuje swojego dyrygenta, by powstał wspaniały koncert!

INSTRUMENTY

Reżyseria: Marek Skrobecki
Opracowanie plastyczne: Marek Skrobecki
Scenariusz: Maja Garmulewicz, Marek Skrobecki, Zuzanna Skrobecka, Patrycja Wojtkowiak-Skróra
Muzyka: Marek Skrobecki
Producent: Marcin Żukowski
Rok produkcji: 2020, Czas trwania 4’

TRZY WIECZORY JAZZU

Tegoroczna edycja Tarnowskiej Nagrody Filmowej upłynie w jazzowych rytmach. I nie chodzi tylko o to, że Pan T. bardzo lubił muzykę synkopowaną, a bohaterem innego konkursowego filmu stał się nasz legendarny niewidomy pianista, po prostu całe tło muzyczne 34. wydania festiwalu wypełni muzyka jazzowa.

fot. Piotr Szajewski

Podczas inauguracji 34. TNF (5 września o godz. 19.30) zagra w Amfiteatrze Letnim NSP Trio, czyli Michał Niedbała (fortepian), Mikołaj Sikora (kontrabas) i Piotr Przewoźniak (perkusja). Ta interesująca formacja, złożona z utalentowanych muzyków młodego pokolenia, zwyciężyła przed dwoma laty na Junior Młyn Jazz Festival w Wadowicach. Zespół ma na swym koncie koncerty w wielu prestiżowych miejscach, m.in. warszawskim klubie 12on14 czy krakowskim klubie U Muniaka. 30 października roku ubiegłego, podczas koncertu w klubie 12on14, muzycy NSP Trio zarejestrowali materiał na płytę live (*The First EP*).

fot. Paweł Topolski

Kolejny koncert, zatytułowany „Jazzbaja", odbędzie się także w Amfiteatrze Letnim już dnia następnego (6 września o godz. 17). Wypełni go NSP Trio wzmocnione wokalistką Olą Przewoźniak, a skierowany będzie do najmłodszych fanów tarnowskiego festiwalu, muzycy wykonają bowiem przebojowe piosenki z polskich filmów animowanych. „Jazzbaja to nasz ukłon w stronę wszystkich tych, którzy trzy miesiące temu nagle dostali na swoje barki dużo więcej odpowiedzialności i idącego za tym stresu. Wybór piosenek z polskich produkcji animowanych jest nieprzypadkowy – są to utwory, które każdy kojarzy z rodzinnym domem, dziecięcą beztroską i magią wyobraźni. Odświeżenie tego elementu polskiej kultury wydaje się dla nas szczególnie istotne w dobie pandemii, kiedy dziecięca beztroska zamieniona jest na dorosły stres, a wyobraźnia ogranicza się jedynie do negatywnych skutków panującej sytuacji" – mówią tarnowscy muzycy.

I trzeci koncert, finałowy. Galę Zakończenia tegorocznej edycji TNF w Centrum Sztuki Mościce (12 września o godz. 19) uświetni solowym recitalem Leszek Możdżer. Aż dziw bierze, że ten artysta, jeden z naszych najlepszych kompozytorów jazzowych, tak rzadko otrzymuje propozycje od filmowców, a jeśli już, to głównie bywa angażowany jako odtwórca (nie tylko jako pianista, nagrywał również muzykę filmową na klawesynie, organach Hammonda, syntezatorach, gitarze, ukulele, gitarze basowej, a nawet na perkusji), zdecydowanie rzadziej jako twórca. Często nagrywa kompozycje Zbigniewa Preisnera (m.in. *Requiem dla mojego przyjaciela*, *10 łatwych utworów na fortepian*) czy Jana A.P. Kaczmarka (nagrania dla wytwórni 20th Century Fox oraz Mira Max, m.in. nagrodzonej Oscarem muzyki do *Marzyciela* Marca Forstera). Jego nazwisko – jako wykonawcy muzyki – widnieje w napisach końcowych blisko pięćdziesięciu filmów,

nie tylko fabularnych, ale i animowanych oraz dokumentalnych. Skomponował muzykę do kilkunastu filmów, głównie krótkich, z których na szczególne wyróżnienie zasługują dźwięki dobywające się z animowanych *Refrenów* (2007) Wioli Sowy oraz dokumentu Agnieszki Zwiefki *Albert Cinema* (2013), ale skalę jego filmowych możliwości kompozytorskich pokazują dopiero partytury do fabuł pełnometrażowych: *Nienasycenia* (2003) Wiktora Grodeckiego (nominacja do Orła, 2003) oraz *Wszystkich kobiet Mateusza* (2012) Artura Więcka *Barona* (Jańcio Wodnik za muzykę na Prowincjonaliach we Wrześni, 2013), a nade wszystko *Ikara. Legendy Mietka Kosza* (2019) Macieja Pieprzycy (Orzeł, nagroda w Gdyni, 2019 oraz na krakowskim Festiwalu Muzyki Filmowej, 2020).

Naukę gry na fortepianie rozpoczął w piątym roku życia i przeszedłszy wszystkie szczeble edukacji, uzyskał dyplom gdańskiej Akademii Muzycznej w 1996 roku. Poświęcił się muzyce jazzowej, ale równie znakomicie wykonuje muzykę klasyczną. Ciekawie brzmią uzasadnienia

fot. Rafał Masłow

fot. Jarek Wierzbicki

niektórych nagród, którymi został uhonorowany: Paszport „Polityki” (2005) otrzymał za „wybitny zmysł improwizacji, wyobraźnię muzyczną i wszechstronność, dzięki której polski jazz zyskał nowy oddech i nowych fanów”, zaś nagrodę RMF Classic „MocArt” za „chopinowskie koncerty na całym świecie, wyjątkowość i niezmienną klasę”. Grywa z muzykami różnorodnymi stylistycznie, ale zawsze są to artyści klasy najwyższej (m.in. Lester Bowie, Lars Danielsson, Zohar Fresco, David Gilmour, Anna Maria Jopek, Adam Makowicz, Pat Matheny, Marcus Miller, Zbigniew Namysłowski, Adam Pierończyk, Tomasz Stańko, Kazik Staszewski, Tymon Tymański, Michał Urbaniak). „Uknułem sobie pewien plan, żeby być muzykiem totalnym i rozwijać się we wszystkich kierunkach” – powiedział w jednym z wywiadów. I tego się konsekwentnie – i z sukcesem – trzyma.

Jerzy Armata

34 TARNOWSKA NAGRODA FILMOWA

WYSTAWA — ROMAN KALARUS. PLAKATY

Jednym z ważnych okołofilmowych wydarzeń towarzyszących 34. edycji Tarnowskiej Nagrody Filmowej będzie wystawa prac cenionego plakacisty, malarza, rysownika, laureata wielu prestiżowych nagród Romana Kalarusa. Ekspozycję, składającą się z pięćdziesięciu wybranych przez artystę plakatów jego autorstwa, zobaczyć będzie można w tarnowskim BWA (Pałacyk Strzelecki, ul. Słowackiego 1) od 6 do 20 września.

Kalarus urodził się w 1951 roku. Studiował w krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych na Wydziale Grafiki w Katowicach (dyplom w 1976). Swoje prace wystawiał na wielu ważnych pokazach grafiki i plakatu w kraju oraz za granicą. Miał wystawy indywidualne m.in. w Polsce,

Niemczech, we Francji, w Stanach Zjednoczonych, Wielkiej Brytanii, Izraelu czy Chile. Zdobył wiele nagród i wyróżnień. Tworzy obrazy, plakaty, grafiki, znaki graficzne, ilustracje, okładki książek, pism i płyt, scenografie teatralne, wnętrza kościołów i klubów muzycznych. Jest profesorem i obecnie prowadzi pracownię plakatu w Akademii Sztuk Pięknych w Katowicach.

„Moim zdaniem praca twórcza to traktowanie dyscyplin czysto artystycznych, jak i użytkowych na tych samych prawach. Z jednakowym zaangażowaniem podchodzę do projektowania znaku firmowego, plakatu czy innej formy użyteczności publicznej (scenografia, wnętrza obiektów), jak do pracy nad rysunkiem, grafiką, obrazem, kolażem. Lapidarność i oszczędność wypowiedzi w dziedzinie projektowej przenoszę na tzw. czyste dyscypliny , które ze swoim specyficznym umiłowaniem wolności, radością tworzenia, lekceważeniem schematycznego myślenia pozwalają mi na większą swobodą traktowania konkretnych zamówień. Najbardziej szczęśliwymi są twórcy, którzy określone zadania rozwiązują, nie wyrzekając się swojej artystycznej osobowości. Każde zamówienie jest swoistym wyzwaniem, jednocześnie jednak pozwala na zmierzenie się z nowymi problemami, których rozwikłanie przynosi wiele twórczej satysfakcji” – opowiada o swojej pracy Kalarus.

Roman Kalarus jest autorem plakatu 34. edycji Tarnowskiej Nagrody Filmowej.

34 TARNOWSKA NAGRODA FILMOWA

JULIUSZ MACHULSKI — HITY TO JEGO SPECJALNOŚĆ

Organizatorzy Tarnowskiej Nagrody Filmowej, od jej 20. edycji (2006), przyznają Nagrodę Specjalną dla wybitnej osobistości rodzimej kinematografii za całokształt twórczości, stanowiący ważny wkład w jej rozwój. W tym roku postanowiono uhonorować Juliusza Machulskiego, znakomitego reżysera i scenarzystę, także aktora oraz pisarza, autora m.in. błyskotliwej autobiografii *Hitman*. Bo hity to jego specjalność.

Laureaci Tarnowskiej Nagrody Filmowej to artyści różnych profesji. Są wśród nich niezapomniany kompozytor Wojciech Kilar, nasz oscarowy scenograf Allan Starski, świetny operator Witold Sobociński, siódemka wspaniałych aktorów – Danuta Szaflarska, Franciszek Pieczka, Jan Nowicki, Janusz Gajos oraz Daniel Olbrychski, Wojciech Pszoniak, Andrzej Seweryn, czyli słynny tercet z *Ziemi obiecanej*, a także grono wybitnych reżyserów – Andrzej Wajda, Janusz Morgenstern, Tadeusz Konwicki, Agnieszka Holland, Janusz Majewski, Krzysztof Zanussi. Do tej reżyserskiej szóstki dołącza w tym roku siódmy wspaniały – Juliusz Machulski, który choć uprawia kino gatunkowe, to także należy go zaliczyć do grona filmowych autorów, gdyż bardzo szybko wypracował swój charakterystyczny styl filmowego pisma, stając się od swego debiutanckiego tytułu artystą natychmiast rozpoznawalnym. Co więcej, udowodnił, że komercyjny może znaczyć szlachetny, zabawa może być inteligentna, a kino gatunkowe może okazać się nie tylko sprawnym rzemiosłem, ale i wartościową sztuką.

Zanim zadebiutował pełnometrażowym filmem fabularnym *Vabank* (1981), zrealizował krótki dokument *Zrób to sam* (1978) oraz średniometrażową fabułę telewizyjną z cyklu *Sytuacje rodzinne – Bezpośrednie połączenie* (1979). *Vabank* przyniósł mu popularność, uznanie krytyki i szczodrość festiwalowych jurorów (nagrody w Koszalinie, Gdyni, Karlowych Warach, Manili, Cattolicy, Vevey, Marsylii). Osadzona w latach trzydziestych ubiegłego wieku – pełna suspensu i nieoczekiwanych zwrotów akcji – komedia kryminalna o legendarnym kasiarzu i nieprzepadającym za nim właścicielu podejrzanego banku imponowała perfekcyjną realizacją, trafną obsadą, a nade wszystko – finezyjnym scenariuszem. Podobnie jak jej sequel – *Vabank II, czyli riposta* (1984).

CAŁOKSZTAŁT TWÓRCZOŚCI

Te dwa filmy przedzielił Machulski efektowną *Seksmisją* (1983; nagrody w Gdyni, Łagowie, Syrenka Warszawska, Złota Kaczka), utrzymaną w poetyce science fiction zabawną opowiastką o dwóch mężczyznach poddanych hibernacji, którzy obudzili się z niej po półwieczu, gdy na Ziemi w wyniku nuklearnego kataklizmu został całkowicie wyniszczony męski gatunek.

W kolejnych filmach konsekwentnie doskonalił swój charakter filmowego pisma: *Kingsajz* (1987; nagrody w Gdyni, Brukseli, Avoriaz, Złota Kaczka) to baśniowa komedia rozgrywająca się w Szuflandii, w której mieszkają krasnoludki marzące o przeniesieniu się za pomocą tytułowego preparatu do krainy osobników o normalnym wzroście, *Deja vu* (1989) – błyskotliwa, pełna humoru i zabawnych filmowych cytatów i odnośników historia amerykańsko-rosyjskich porachunków gangsterskich na terenie budującej komunizm sowieckiej Rosji.

W tonacji bardziej serio utrzymany jest pełen sensacji, ale i obyczajowych obserwacji – *V.I.P.* (1991), a przede wszystkim *Szwadron* (1992; nagrody w Gdyni), w którym reżyser spogląda na powstanie styczniowe oczyma tłumiących je żołnierzy tytułowego oddziału, czy rozgrywający się współcześnie serial telewizyjny – *Matki, żony i kochanki* (1995-1998).

Filmem *Girl Guide* (1995; Złote Lwy w Gdyni), „kolażem rockendrollowo-szpiegowsko-góralskim", zrealizowanym – jak sam wyznaje – metodą grunge'owego graffiti, gdzie pozornie nic do siebie nie pasuje, a jednak składa się na konkretną całość, powrócił do komediowego entourage'u, który udanie kontynuował w filmach kolejnych, utrzymanych najczęściej w formule komedii sensacyjno-kryminalnych, bogato czerpiących z historii X Muzy: *Kiler* (1997; nagroda w Gdyni, Brylantowy Bilet, Złota Kaczka), *Kiler-ów 2-óch* (1999), *Pieniądze to nie wszystko* (2001), *Vinci* (2004; nagroda w Gdyni, dwa Orły). Interesująco prezentuje się również *Kołysanka* (2010; nagroda w Odessie), pastiszowe spojrzenie na filmowy horror, *Ambassada*, ekstrawagancka komedia współczesno-okupacyjna, czy ostatnia *Volta* (2017), w której wraca do korzeni, czyli formuły kina spod znaku debiutanckiego *Vabanku* .

Juliusz Machulski jest także uzdolnionym aktorem, wystarczy wymienić jego role w *Personelu* (1975) Krzysztofa Kieślowskiego czy *Lekcji martwego języka* (1979) Janusza Majewskiego, a także świetnym literatem,

czego dowodem nie tylko scenariusze jego filmów, a błyskotliwie napisana, z humorem, ale i życiową refleksją, autobiograficzna książka *Hitman* (2012).

„Humoru mamy za mało, honoru – za dużo i jest lokowany nie w tych miejscach, gdzie trzeba. Mieć dobre autostrady to byłby honor" – powiedział kiedyś Donacie Subbotko w wywiadzie dla „Gazety Wyborczej". Dobre filmy to też duży honor. Machulski ich dostarcza już ponad czterdzieści lat.

Jerzy Armata

Juliusz Machulski

Reżyser, producent filmowy, aktor, scenarzysta i dramaturg. Urodził się w 1955 roku w Olsztynie. Pochodzi z artystycznej rodziny, jest synem aktora i reżysera Jana Machulskiego oraz aktorki Haliny Machulskiej. Przez krótki czas studiował polonistykę na Uniwersytecie Warszawskim. Jest absolwentem Wydziału Reżyserii PWSFTviT w Łodzi. W latach 1984-1985, jako stypendysta Fundacji Fulbrighta, studiował w California Institute of the Arts. Zaczynał od aktorstwa, pojawiając się m.in. w *Personelu* (1974) Krzysztofa Kieślowskiego czy *Constansie* (1980) Krzysztofa Zanussiego. Jego kinowy reżyserski debiut – komedia kryminalna *Vabank* (1981), okazał się ogromnym sukcesem, który Machulski kontynuował dwa lata później kultową dzisiaj *Seksmisją*. Na swoim koncie ma takie klasyki lat 80. i 90., jak *Kingsajz* (1987), *Deja vu* (1989) czy dwie części wielkiego hitu o przygodach Jurka Kilera – *Kiler* (1997) i *Kilerów 2-óch* (1999). Ważna jest również jego działalność producencka, związana z założonym w 1988 roku Studiem Filmowym „Zebra". Machulski jest laureatem wielu prestiżowych nagród w kraju i za granicą. W 1998 roku odsłonięto jego gwiazdę w słynnej łódzkiej Alei Gwiazd.

fot. Juliusz Machulski

Trójka
POLSKIE RADIO

prezentuje:

Fajny film...

w czwartek o godz. 10.15
oraz w sobotę o godz. 8.45

Trójkowo, filmowo

w sobotę o godz. 16.00

ABC Popkultury

w niedzielę o godz. 13.00

REGULAMIN 34. TNF

34 TARNOWSKA NAGRODA FILMOWA

I. Tarnowska Nagroda Filmowa (TNF) jest przeglądem wybranej przez organizatorów polskiej fabularnej twórczości filmowej, wyprodukowanej miedzy kolejnymi jego edycjami, wzbogaconym o imprezy towarzyszące, związane z kinematografią polską.

II. Celem TNF jest popularyzacja polskiej sztuki filmowej, wyróżnienie najlepszych filmów i ich twórców. Program TNF służy przedstawieniu i promocji oraz ocenie dorobku polskiej sztuki filmowej oraz ożywieniu zainteresowań kulturalnych środowiska tarnowskiego.

III. Organizatorem TNF jest Tarnowskie Centrum Kultury (TCK – Tarnów, Rynek 5).

IV. Czas trwania TNF ustala i określa organizator, może on powołać do współorganizacji przeglądu inne instytucje państwowe i prywatne lub osoby fizyczne tworząc komitet organizacyjny i zlecać im określone zadania. Organizator może także pozyskiwać do współudziału inne jednostki państwowe i prywatne, które wnoszą wkład rzeczowy lub finansowy w przygotowanie i realizację TNF

V. Zadaniem organizatora - jest opracowanie i przygotowanie merytorycznej strony TNF - programu projekcji i imprez towarzyszących, oraz zabezpieczenie środków finansowych na ich realizacje. Na program TNF składają się:

– pokazy konkursowe filmów fabularnych oraz filmów dla dzieci (konkurs główny i konkurs Filmy Młodego Widza)

– spotkania twórców z publicznością z możliwością prowadzenia w trybie on-line

– imprezy towarzyszące (wystawy, koncerty)

VI. TNF jest przeglądem filmów mającym charakter konkursu. O doborze filmów uczestniczących w konkursie decyduje Komisja Artystyczna TNF, składająca się z Dyrektora Artystycznego TNF oraz przedstawicieli Organizatora, powoływana każdorazowo przez Organizatora. Komisja, wybiera filmy do konkursu spośród tych które wyprodukowane zostały w okresie między kolejnymi edycjami przeglądu, posiadające wysokie walory artystyczne lub wyróżniające się z komercyjnej produkcji filmowej w szczególny sposób np. będąc ciekawym debiutem czy nowym spojrzeniem na dzieło filmowe.

VII. Filmy konkursowe oceniane są przez Jury, a nagrody otrzymują ich reżyserzy

VIII. Jury TNF.

W 34 TNF filmy oceniają trzy gremia Jury powołane przez Organizatora: profesjonalne Jury Tarnowskiej Nagrody Filmowej , Jury Młodzieżowe, Jury Dziecięce oraz publiczność.

Do udziału w Jury TNF zapraszani są: przedstawiciel środowisk kulturotwórczych miasta i regionu oraz osoby związane zawodowo z polską kinematografią, Jury Młodzieżowe składa się z przedstawicieli szkół średnich i wyższych Tarnowa, a Jury Dziecięce z dzieci zakwalifikowanych w trybie naboru zgłoszeń (w kolejności zgłoszenia) w wieku 5-10 lat. Jury Młodzieżowe wyłania Przewodniczącego ze swojego składu, natomiast Przewodniczącym Jury TNF jest każdorazowo zaproszony gość, twórca filmowy określony przez organizatora, Jury Dziecięce nie wybiera Przewodniczącego, kierującym jego pracami jest opiekun wyznaczony przez Organizatora.

Jury 34. TNF pracuje i podejmuje decyzje w trybie zdalnym w koordynowanym przez Organizatora. Werdykty Jury ogłaszane są protokołem

Wymienione powyżej gremia, działają zgodnie z odrębnymi regulaminami prac Jury.

IX. Nagrody przeglądu:

Statuetka „Maszkaron" – Nagroda Grand-Prix przyznawana reżyserowi najlepszego filmu wybranego przez profesjonalne Jury TNF oraz nagroda pieniężna w wysokości = 15.000,-zł (piętnaście tysięcy złotych)

Statuetka „Kamerzysta" – Nagroda Jury Młodzieżowego przyznawana reżyserowi najlepszego filmu TNF oraz nagroda pieniężna w wysokości =5.000,-zł (pięć tysięcy złotych)

Statuetka Publika - nagroda publiczności przyznawana reżyserowi filmu wybranego w drodze plebiscytu przez widzów TNF (wg. Regulaminu Plebiscytu Publiczności) oraz nagroda pieniężna w wysokości =5.000,- zł (pięć tysięcy złotych)

Nagroda za wkład w rozwój polskiej kinematografii przyznawana przez Organizatora TNF– Statuetka oraz nagroda pieniężna w wysokości = 15.000,- zł (piętnaście tysięcy złotych),

Nagroda Specjalna ufundowana przez Telewizję Kino Polska w wysokości = 5.000,- zł (pięć tysięcy złotych)

Nagroda Specjalna ufundowana przez Gemini Park Tarnów w wysokości = 5.000,- zł netto (pięć tysięcy złotych)

Obie nagrody Specjalne są do dyspozycji Jury TNF

W przeglądzie „Filmy Młodego Widza", Jury Dziecięce wyłania najlepszy film, spośród zgłoszonych przez producentów a zakwalifikowanych przez Organizatora (filmy wyprodukowane w ciągu 2-ch ostatnich lat, wcześniej nie prezentowane w konkursie TNF), nagradzając producenta Statuetką Maszki oraz nagrodą pieniężną w wysokości = 5.000,- zł (pięć tysięcy złotych).

Wymienione wyżej nagrody pieniężne wypłaca Organizator TNF oprócz:

Nagród Specjalnych które wypłacają wymienieni niżej fundatorzy, Telewizja Kino Polska i Gemini Park Tarnów.

Kwoty nagród podanych w regulaminie są kwotami brutto z wyłączeniem kwoty nagrody Specjalnej ufundowanej przez Gemini Park Tarnów, która jest kwotą netto .

Ze względu na fakt, iż w składach Jury młodzieżowego i dziecięcego znajdują się reprezentanci ich środowisk oraz publiczność, nagrody – Statuetki Publika, Kamerzysta i Jury Dziecięcego przyznawane twórcom stają się w dużej mierze reprezentatywne dla środowisk spoza branży filmowej i wyrażają opinię potencjalnego odbiorcy.

Regulamin został sporządzony przez Organizatora

Dyrektor
Tarnowskiego Centrum Kultury
Tomasz Kapturkiewicz

Dyrektor
Tarnowskiej Nagrody Filmowej
Anna Grygiel

REGULAMIN

Patronat i współfinansowanie

Współfinansowanie

Partner

Organizator

Sponsorzy

Współpraca

Patronat medialny

Pod patronatem: Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Stowarzyszenia Filmowców Polskich, Prezydenta Miasta Tarnowa.
Projekt dofinansowany ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Polskiego Instytutu Sztuki Filmowej, Stowarzyszenia Filmowców Polskich, Gminy Miasta Tarnów.

Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego pochodzących z Funduszu Promocji Kultury

TARNOWSKIE
CENTRUM
KULTURY
INSTYTUCJA KULTURY MIASTA TARNOWA

WWW.TARNOWSKANAGRODAFILMOWA.PL